

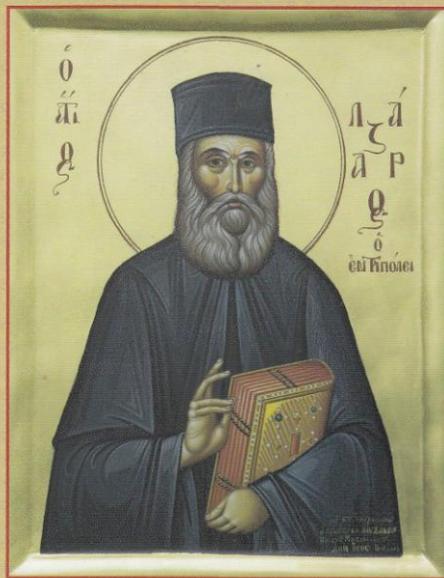
ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΜΠΟΞΕΟΥ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΛΑΖΑΡΟΥ

ΤΟΥ ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ ΑΘΛΗΣΑΝΤΟΣ

Οἷ ἡ μνήμη τελεῖται τῇ κγ' Φεβρουαρίου.

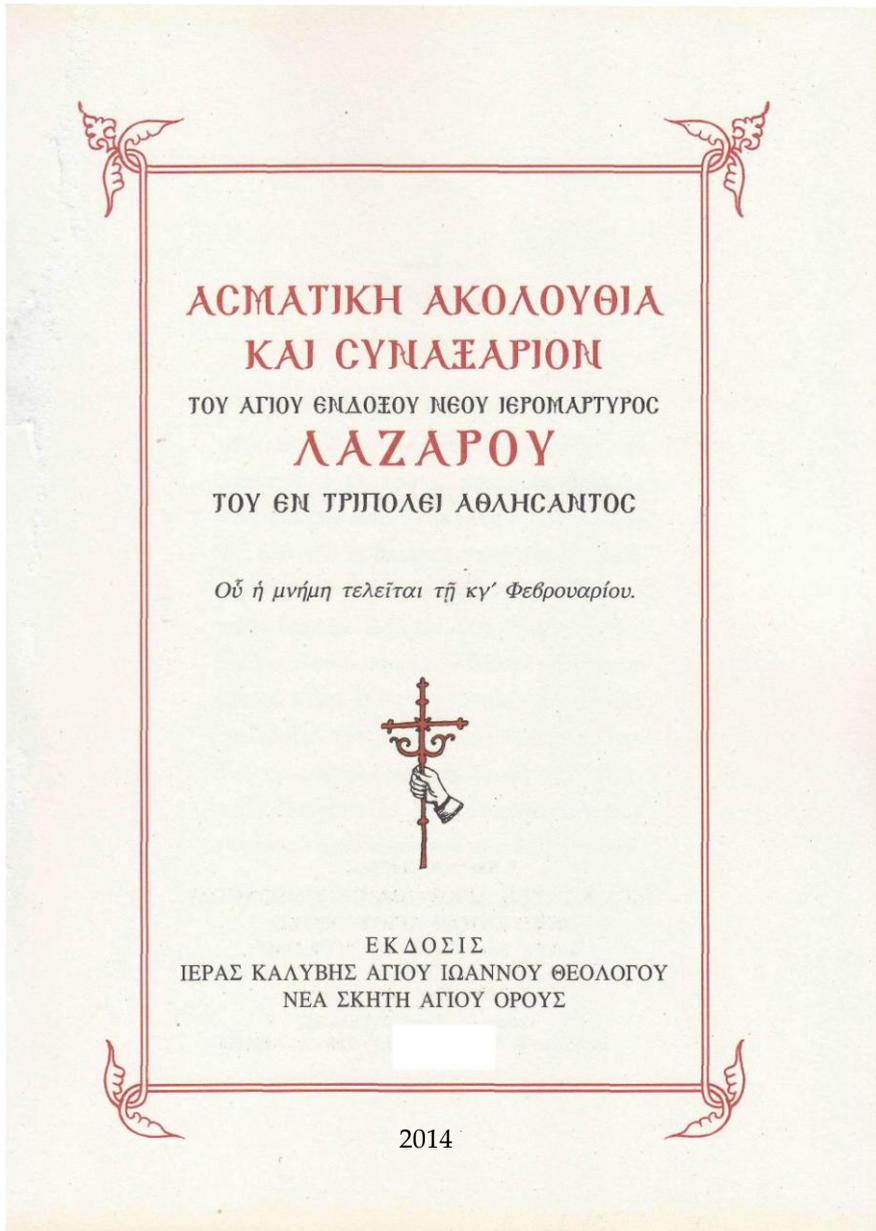
ΕΚΔΟΣΙΣ
ΙΕΡΑΣ ΚΑΛΥΒΗΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
ΝΕΑ ΣΚΗΤΗ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

© ΠΑΪΣΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ
Ι. Κ. ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
ΙΕΡΑ ΝΕΑ ΣΚΗΤΗ – ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
Τ.Κ. 63087 - Τηλ: 23770 23044

email: agiostheologos@gmail.com

www.agiostheologos.gr

ISBN: 978-960-98873-5-9

«Κύριε ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, νοητά τε καὶ αἰσθητά, ὁ τῇ ἀφάτῳ σου φιλανθρωπία καὶ ἀπείρῳ σου χρηστότητι, κατελθὼν εἰς τὴν γῆν ἄνθρωπος γενόμενος, σταυρωθεὶς καὶ ταφείς ὑπὲρ ἡμῶν, ἐξελὼν τε τοῦ ἔδου τὸν Ἀδὰμ παγγενῆ καὶ τῶν δεσμῶν ἐλευθερώσας, Αὐτὸς ἐπάκουσον κάμου Κύριε καὶ μὴ ἐγκαταλίπης με, ἀλλὰ πρόσδεξαι κάμῃ ὡς θυσίαν ἐνώπιόν Σου. Καὶ τοὺς τὰ ἐμὰ εἰς μνήμην καὶ τιμὴν ἄγροντας ἐλεήσοις ἂν Δέσποτα καὶ τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν τούτοις δωρήσειας».

Προσευχὴ Ἁγίου Νεοϊερομάρτυρος Λαζάρου,
τὴν ὁποῖαν εἶπε πρὸ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ.

ΑΓΙΟΣ ΓΗΔΟΞΟΣ ΝΕΟΣ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΣ

ΛΑΖΑΡΟΣ

Ο ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ ΑΘΛΗΣΑΣ

Οὔ ἡ μνήμη τελεῖται τῇ κυ' Φεβρουαρίου.

Ἄπολυτίκιον.

Ποῖημα Δρ. Χαραλάμπους Μπούσια.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Κεράθλε μάρτυς Ὑψίστου, Λάζαρε, ὁ κατασβέ-
σας καμίνου τὸ πῦρ αἱμάτων ῥοαῖς, τῶν τιμῶν
σου ἐσχάτοις ἐν τοῖς ἔτεσιν, ὡς Μαντινείας φῶς
λαμπρόν, καὶ Τριπόλεως φανόν, ὑπέρφωτον σὲ
τιμῶμεν, καὶ ἐκζητοῦμεν σὴν χάριν, οἱ ἐν πυρὶ παθῶν
καιόμενοι.

Κοντάκιον.

Ἐκ τοῦ χειρογράφου.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις.

Κοῖς τῶν δογμάτων σου λόγοις ὦ Λάζαρε, τοὺς
ἐναντίους τελείως νενίκηκας· Θεός σοι τὸ κράτος
δεδώρηται, καὶ ἐβεβαίωσας πίστιν ἐν ἅπασιν
αὐτὸς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

Μεγαλυνάριον.

Ποῖημα Δρ. Χαραλάμπους Μπούσια.

Καίροις, ἱερόαθλε θαυμαστέ, ἄρτι ἐν Τριπόλει κα-
τασβέσας πυρὸς ὀρμὴν, καὶ αἰσχύναν στίφη ἀπί-
στων παβήρησα, τῇ σῇ στερόβῃ, μαρτύρων κλείσμα,
Λάζαρε.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἔχει κληθεῖ «Ἐκκλησία Ἀγίων» καὶ δικαίως. Οἱ ἀληθινοὶ μαθητὲς τοῦ Σωτῆρος μιμήθηκαν σὲ ὅλες τὶς ἐποχὲς τὴν κατὰ σάρκα ζωὴ τοῦ ἀληθῶς Πρωτομάρτυρος Ἰησοῦ, «*τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου*». Κατὰ τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς αἰῶνες, τὸ ἀβυσσαλέο μίσος τοῦ ἐκπεσόντος Ἐωσφόρου ὠθοῦσε τοὺς αὐτοκράτορες, μέσῳ τῶν ποικίλων εἰδώλων καὶ «θεοτήτων», σὲ παράλογες πράξεις ἐκβιασμοῦ καὶ διώξεως τῶν ἀκολούθων Αὐτοῦ ποὺ δίδαξε νὰ ἀγαποῦμε ἀκόμη καὶ τοὺς ἐχθροὺς μας. Τὰ «νέφη» τῶν Μαρτύρων τῆς περιόδου αὐτῆς ἀπετέλεσαν τὴν πλέον ἐναργῆ καὶ ἀδιάσειστη ἐπισφράγιση τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, ἐφ' ὅσον οἱ Ἅγιοι δι' ὑπομονῆς ἔτρεξαν τὸν προκείμενον αὐτοῖς ἀγῶνα, «*ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν*».

Μετὰ τὴν ἀναγνώριση καὶ προστασία τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἀπὸ τὴν ἐπίσημη κρατικὴ ἐξουσία, ἐπὶ Μ. Κωνσταντίνου, ἐπικράτησε εἰρήνη στὴν λατρευτικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀποσοβήθηκε ἡ λαίλαπα τῶν μαζικῶν διωγμῶν. Οἱ καρδιὲς ὅμως ποὺ φλέγονταν ἀπὸ τὸ θεϊκὸ πῦρ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐξέρχονται τώρα στὶς ἐρήμους, φεύγοντας ὄχι τὸν κόσμον, ἀλλὰ τὸ κοσμικὸ φρόνημα. Ἔτσι, μοναχοὶ καὶ ἀσκητὲς διαδέχονται τοὺς μάρτυρες τοῦ «αἵματος» καὶ γίνονται μάρτυρες «τῆ συνειδήσει».

Τὸ αἱματηρὸ ὅμως μαρτύριο δὲν ἔπαψε ποτὲ νὰ ὑφίσταται στὴν Ἐκκλησία. Ἰδίως μετὰ τὸν ἔβδομο αἰῶνα, μὲ τὴν ἐξάπλωση τοῦ Ἰσλάμ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν περίοδο τῆς εἰκονομαχίας, πολλοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ μαρτύρησαν γιὰ τὴν ὀρθόδοξη πίστη καὶ τὴν ἀκρίβεια τῶν δογμάτων. Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης στὸ «Νέον Μαρτυρολόγιον», ποὺ περιέχει τοὺς βίους τῶν νεομαρτύρων, θέτει ὡς ὄριο γιὰ τὸν χρονικὸ προσδιορισμὸ τους τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453). Τοιοῦτοτρόπως, οἱ νεομάρτυρες ἀποτελοῦν κυρίως φαινόμενο τῆς περιόδου τῆς ὀθωμανικῆς κυριαρχίας.

Ὅπως καὶ μὲ τοὺς παλαιοὺς μάρτυρες, ἔτσι καὶ ὅσον ἀφορᾷ τοὺς νεομάρτυρες πολλοὶ παρέμειναν ἀφανεῖς καὶ ἄγνωστοι, «γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ» ὅμως καὶ «συνθριαμβεύοντες τῷ Χριστῷ, ὡς κοινωνοὶ τῶν παθημάτων αὐτοῦ». Ἕνας ἐξ αὐτῶν, ἄγνωστος μέχρι πρότινος, εἶναι καὶ ὁ ἅγιος νεοϊερομάρτυς Λάζαρος ὁ ἐκ Τριπόλεως. Παρότι ἡ ἀκολουθία καὶ τὸ μαρτύριό του γράφηκαν στὶς ἀρχὲς τοῦ 17ου αἰ., τὸ μοναδικὸ γνωστὸ χειρόγραφο ποὺ τὰ περιέχει (κῶδ. 797) φυλάσσεται στὴν βιβλιοθήκη τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μεγίστης Μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου.

Ἡ ἔνταξη τῆς ἐξωμοσίας ἀπὸ τὸ Ἰσλάμ στὰ ἐγκλήματα τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου τῶν ὀθωμανῶν, δημιουργοῦσε εὐνοϊκὲς προϋποθέσεις γιὰ τὴν συκοφάντηση κάποιου χριστιανοῦ ὡς ἐξωμότη καὶ τὴν ἄμεση καταδίκη του. Πολλοὶ χριστιανοὶ ἀπὸ φόβο γιὰ τὶς ποινὲς καὶ θελγόμενοι ἀπὸ τὶς ὑποσχέσεις τῶν μουσουλμάνων, πολλακίς καὶ σὲ στιγμὴ σύγχυσης τοῦ νοῦ ἀρνοῦνταν τὴν χριστιανικὴ τους ιδιότητα. Ἦταν συχνὸ τὸ φαινόμενο τῆς συκοφάντησης ἑνὸς χριστιανοῦ μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀπόσπασής του στὸ Ἰσλάμ, κάτι ποὺ ἄλλωστε θεωροῦνταν ἀπὸ τοὺς μωαμεθανοὺς ἐνάρετη πράξη.

Τὸ μαρτύριο τοῦ ἀγίου Λαζάρου ἀποτελεῖ ἐξαίρεση στὸν «κανόνα», ποὺ θέλει τοὺς περισσότερους νεομάρτυρες νὰ ἔχουν ὑποστῆι πρῶτα ἄρνηση καὶ ἐξισλαμισμὸ. Ὁ Ἅγιος, ὁ ὁποῖος

μᾶλλον ἔζησε καὶ μαρτύρησε στὰ τέλη τοῦ 16ου αἰ., μαρτυρεῖται ὡς κληρικός στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα του Τρίπολη. Ἔζησε ἀπὸ μικρὸς «ἐν εὐσεβείᾳ» καὶ ὅταν χειροτονήθηκε ἱερεὺς, δόθηκε ὅλος στὴν ὑπηρεσία τοῦ πλησίον, φροντίζοντας ἀνύστακτα γιὰ τὴν πνευματικὴ προκοπὴ τοῦ ποιμνίου του. Στὰ πλαίσια αὐτῆς τῆς πνευματικῆς διακονίας του νοουθετοῦσε συνεχῶς κάποιον χριστιανὸ ὀνόματι Σελέτο, ὁ ὁποῖος δὲν ἔπαυε νὰ ἀδικεῖ τοὺς συνανθρώπους του. Ὅταν ἐκεῖνος καταδικάστηκε σὲ θάνατο, ἀλλαξοπίστησε καὶ συκοφάντησε τὸν ἅγιο Λάζαρο στοὺς μουσουλμάνους.

Ἡ περίπτωση τοῦ ἁγίου Λαζάρου, ὁ ὁποῖος ἔλεγχε καὶ προέτρεπε σὲ διόρθωση ἓνα φαῦλο καὶ ἄδικο χριστιανὸ τῆς ἐπαρχίας του, παραπέμπει στὸν βίον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ὅπως ἐκεῖνος μαρτύρησε, διότι ἔλεγχε τὸν ἀσεβῆ ἡγεμόνα γιὰ ἠθικὴ παράβαση, ἔτσι καὶ ὁ ἅγιος Λάζαρος ὁδηγήθηκε στὸ ὀθωμανικὸ κριτήριο καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὴν πυρὰ, γιὰ τὴν ἀντισταθμικὴν τὴν παραβίαση τῶν νόμων τοῦ Θεοῦ.

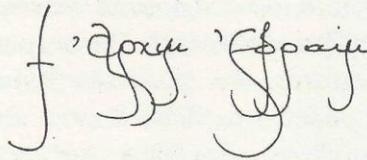
Τὸ μαρτύριο τοῦ ἁγίου Λαζάρου, ὅπως καὶ ὅλα τὰ κατὰ Θεὸν ἀγωνίσματα τῶν νεομαρτύρων, ἀποτέλεσε ἀνακαινισμὸ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τόνωση τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματος τῶν χριστιανῶν. Ἐγινε καὶ ὁ Ἅγιος αὐτὸς αἰτία δόξας καὶ καύχησης τῆς Ὁρθόδοξης Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν ὑποδειγματικὴν ἀνδρεία καὶ σταθερότητα, δίνοντας θάρρος καὶ ἐλπίδα στοὺς χριστιανοὺς τῶν δύσκολων ἐκείνων χρόνων, ποὺ ἔγιναν μάρτυρες τῶν θαυμάτων του καὶ τῆς πρὸς Θεὸν παρρησίας του.

Ὁ βίος ὅμως ἐνὸς ἁγίου ἀποτελεῖ παράδειγμα πρὸς μίμηση γιὰ ὅλους τοὺς χριστιανοὺς ἕως τῆς συντελείας. Στὶς πονηρὲς μέρες ποὺ ζοῦμε, ἡ ἀντίσταση στὴν πάσης φύσεως ἀμαρτία καὶ τὶς ποικίλες πλανεμένες σύγχρονες διδασκαλίες ἀπαιτοῦν μαρτυρικὸ φρόνημα καὶ ἀκράδαντη πίστη. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ πρέπει ἔπαινος στὸν ὀσιολογιώτατο καὶ ἀγαπητὸ π. Παΐσιο Νεοσκητιώτη, ὁ

ὁποῖος ἀνέλαβε τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀκολουθίας καὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ συμπατριώτου τοῦ ἁγίου Λαζάρου. Εὐχόμεσθε ἢ χάρις καὶ οἱ πρεσβεῖες τοῦ μέχρι σήμερα ἀγνώστου νεοϊερομάρτυρος ἁγίου Λαζάρου, νὰ συνοδεύουν ὅλους μας, ὥστε νὰ ἀξιοθῶμε μαζί του τῆς τῶν Οὐρανῶν Βασιλείας.

Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς καὶ Σεβασμίας
Μεγίστης Μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου

Ἀρχιμανδρίτης Ἐφραίμ

A handwritten signature in Greek, reading 'Ἐφραίμ' (Ephraim). The signature is written in a cursive, calligraphic style with a large initial 'Ε'.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἦξιον καὶ δίκαιον εἶναι νὰ ὑμνοῦμε, εὐλογοῦμε, προσκυνοῦμε, δοξολογοῦμε καὶ εὐχαριστοῦμε πάντα τὸν ἐν Τριάδι μόνον ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, γιατί ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀπ' Αὐτὸν λάβαμε τὴν ζωὴ καὶ ὅλες τὶς δωρεές Του, μᾶς χάρισε ἐπίσης τὴν οὐράνια Βασιλεία Του. Εἶναι ἐπομένως δίκαιο νὰ τιμᾶμε καὶ νὰ ἐπαινοῦμε ὅσους θυσιάσαν τὴν ζωὴ τους ὁμολογώντας τὸν Χριστό.

Εἶναι γνωστὸ πὼς μετὰ τὴν πτώση τῆς Κωνσταντινουπόλεως πικρὴ σκλαβιὰ πλάκωσε τὸ ὑπόδουλο γένος. Ἔρχονται ὁμως τότε οἱ ἅγιοι Νεομάρτυρες, οἱ ὁποῖοι ἐξύψωσαν τὴν πίστη τῶν Ὀρθοδόξων, προσφέροντας τῇ ζωὴ τους στὴν ὠραιότερη γι' αὐτοὺς ἡλικία ὑπὲρ τῶν Ἱερῶν καὶ Ὁσίων. Ἐνα τέτοιο μυρίπνοο ἄνθος, τὸ ὁποῖο προστέθηκε στὸ στίφος τῶν Νεομαρτύρων τῆς Ἀρκαδίας καὶ στὴ χορεία τῶν δεκαεπτὰ Ἀγίων τῆς¹, εἶναι καὶ

1. • Ὁ ἅγιος Θεόκλητος (9ος αἰ.), • ὁ ἅγιος Διονύσιος (15ος αἰ.), • ὁ ὄσιος Γεράσιμος (16ος αἰ.), • ὁ ὄσιος Νεῖλος ὁ Μυροβλύτης (16ος αἰ.), • ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως (18ος αἰ.), • ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Πέτρος (18ος αἰ.), • ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Δημήτριος ἢ Μῆτρος (18ος αἰ.), • ὁ ἅγιος Ὁσιομάρτυς Εὐθύμιος (19ος αἰ.), • ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Δημήτριος (19ος αἰ.), • ὁ ἅγιος Ὁσιομάρτυς Παῦλος (19ος αἰ.), • ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Ε' (19ος αἰ.), • ὁ ἱερομάρτυς Ἰωσήφ Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης (19ος αἰ.), • ὁ ἅγιος Λεόντιος (18ος αἰ.), • ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Τουρκολέκας (18ος αἰ.), • ὁ ἅγιος Λεωνίδης (2ος αἰ.), • ὁ ἅγιος Ὠφέλιμος (4ος αἰ.), καὶ • ἡ ἅγια Ὁσιομάρτυς Θεοδώρα τῆς Βάστας (10ος αἰ.).

ὁ ἅγιος νεοϊερομάρτυς Λάζαρος, τοῦ ὁποίου ἡ ἄσματικὴ ἀκολουθία καὶ τὸ μαρτύριο ἐκδίδονται γιὰ πρώτη φορὰ.

Ποιὸς πράγματι μένει ἀσυγκίνητος, ὅταν ἀναλογισθεῖ τὸ βίον τοῦ ἁγίου Νεοϊερομάρτυρος; Αὐτὸς ὁ θαυμαστὸς ἀθλητὴς τοῦ Χριστοῦ Λάζαρος ἀγίασε κατὰ τὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας. Ἦταν ἱερεὺς ἔχοντας ἰδιαίτερη πατρίδα του τὴν σημερινὴ Τρίπολη τῆς ἐπιφανοῦς Πελοποννήσου. Οἱ εὐσεβεῖς γονεῖς του ὀνομάζονταν Νικόλαος καὶ Ἀλεξάνδρα καὶ τὸν μεγάλωσαν, σύμφωνα μὲ τὸν βιογράφο του, μὲ νοηθεσία καὶ παιδεία Κυρίου, φτάνοντάς τον σὲ τέλεια μέτρα ἀρετῆς. Ὅταν χειροτονήθηκε ἱερεὺς, ἐκείνους ποὺ ζοῦσαν μὲ εὐσέβεια τοὺς δίδασκε, τοὺς δὲ ἄλλους τοὺς νοητεῖτοσε νὰ μὴν ἀδικοῦν τοὺς πτωχοὺς. Κάποιος ποὺ ζοῦσε στὴν ἴδια τὴν πόλη τῆς Τριπόλεως, ὁ ὁποῖος ὀνομαζόταν Σελέτος, ἀδικοῦσε τοὺς πάντες καθημερινά. Αὐτὸν λοιπὸν τὸν Σελέτον, ὁ ἱερεὺς καὶ πράγματι ἱερὸς Λάζαρος συνεχῶς συμβούλευε νὰ μὴν ἀδικεῖ τοὺς ἄλλους. Ὅταν αὐτὸς ὁ Σελέτος καταδικάστηκε σὲ θάνατο γιὰ τὶς ἀδικίες ποὺ εἶχε κάνει, ἀρνήθηκε τὸν Χριστὸ γιὰ νὰ γλιτώσει τὸ θάνατο. Τότε, γινόμενος μωαμεθανὸς καὶ διαφεύγοντας τὸν κίνδυνο, μαζὶ μὲ ἄλλους Τούρκους θέλησε νὰ πείσει τὸν ἅγιο Λάζαρο νὰ ἐξωμόσει καὶ αὐτός. Τὸν συκοφάντησαν πολλὲς φορὲς καὶ τὸν ὀδήγησαν στὸ δικαστήριον λέγοντάς του πὼς ἂν ἀλλαξοπιστήσῃ θὰ τοῦ δώσουν πολλὰ ἀγαθὰ, ἀλλιῶς θὰ τὸν θανατώσουν. Ὁ Ἅγιος ἀρνήθηκε τὴν ἀνίερη προσφορὰ τῶν ἀπίστων, οἱ ὁποῖοι ἀποφάσισαν νὰ βασανιστεῖ μὲ πολλὰ μαρτύρια, κοινὰ τῶν περισσοτέρων νεομαρτύρων, ὅπως μαστιγώματα, στρεβλώσεις τῶν ἄκρων, ἀποκοπὴ μελῶν, κακώσεις καὶ ἄλλα πολλά. Τέλος, βλέποντας τὸ ἀνυποχώρητο τοῦ μάρτυρος τὸν ἔρριξαν στὴ φωτιά μέσα στὴν ὁποία ὁ Ἅγιος παρέδωσε τὴν μακαρία ψυχὴ του προσευχόμενος. Ἀξιοσημείωτο εἶναι τὸ γεγονός πὼς ἡ μητέρα του τὸν στήριζε λέγοντάς του νὰ ὑπομείνει τὴν προσωρινὴ τιμωρία τῆς φωτιάς, ὥστε νὰ κληρονομήσῃ τὴν αἰώνια Βασιλεία καὶ νὰ χαίρεται μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους μάρτυρες, ἀγγέλους, ἀρχαγγέλους, προφῆτες καὶ

όλους τούς άγίους. Κατ' αυτό τόν τρόπο τελειώθηκε ό άγιος νεοϊερομάρτυς Λάζαρος· οί δέ παριστάμενοι, πιστοί καί άπιστοι, έκπληκτοι καί μέ φόβο έβεβαίωσαν πώς φώς έξ ούρανοϋ έσκεπε τόν τόπο τοϋ μαρτυρίου γιά τρείς συνεχόμενες μέρες. Κατόπιν, κάποιοι εύσεβείς χριστιανοί περισυνέλεξαν τά λείψανα καί τήν κόνιν τοϋ 'Αγίου, τά όποία έκαναν πολλές θεραπείες σέ όσους μέ πίστη έπικαλοϋνταν τόν "Άγιον.

"Εναυσμα γιά τήν παροϋσα έκδοση αποτέλεσε ή άναφορά στό έτήσιο ήμερολόγιο, πού έκδίδεται ύπό τοϋ σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαντινείας καί Κυνουρίας κ.κ. 'Αλεξάνδρου, γιά τόν κώδικα ύπ' άριθμ. 797 τής 'Ι. Μ. Μονής Βατοπαιδίου, ό όποιος διέσωσε τήν άκολουθία καί τό συναξάριο τοϋ άγίου Λαζάρου. Στόν κατάλογο² τών χειρογράφων τής Μονής Βατοπαιδίου ('Αρκαδίου - Εϋστρατιάδου, Παρίσι 1924) ό κώδικας χρονολογείται τόν 17ο αί. [1618] καί άναφέρεται ό ποιητής-συγγραφέας-γραφέας του «Συμεών ό καί Συνέσιος τών 'Ελλανικών», τοϋ όποιου τό όνομα συναντάται σέ άρκετούς βατοπαιδινούς κώδικες³.

Θά ήταν μεγάλη παράλειψις άν δέν εύχαριστούσαμε έκ βάθους ψυχής τόν άγιον Καθηγούμενον τής 'Ιερᾶς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Γέροντα 'Εφραϊμ καί τήν άγαπητή συνοδεία αυτού γιά τήν εύλογία καί βοήθεια στήν όλοκλήρωση τής παρούσης έκδόσεως. 'Ιδιαίτερες εύχαριστίες έπίσης όφείλουμε καί στόν Μεγάλο 'Υμνογράφο τής 'Εκκλησίας τών 'Αλεξανδρέων δρ. Χαράλαμπος Μπούσια γιά τήν άναπλήρωση τής άκολουθίας τοϋ 'Αγίου⁴,

2. 'Ο κατάλογος τοϋ 'Αρκαδίου στα περιεχόμενα τοϋ κώδικα 797 -στόν όποιο περιέχονται καί άλλες δύο άκολουθίες καί συναξάρια νεομαρτύρων- δέν άναφέρει τήν άκολουθία τοϋ άγίου Λαζάρου.

3. Με τó χειρόγραφο καί τόν γραφέα άσχολήθηκε ό καθηγητής Π. Β. Πάσχος, ό όποιος εξέδωσε από αυτό τήν άκολουθία καί τόν βίο τοϋ άγίου νεομάρτυρος Θεοφάνους ('Όσιομαρτύρων 'Εγκαλλώπισμα, *ΘΕΟΛΟΓΙΑ*, τόμ. ΝΘ', τεϋχ. Δ', σελ. 829-879. 'Αθήναι 1988).

4. Τά ύμνογραφήματα τοϋ Καθηγητοϋ Χαρ. Μπούσια πού περιέχονται στή φυλλάδα είναι: Μικρός 'Εσπερινός, έτερα Στιχηρά Προσόμοια Μεγάλου 'Εσπερι-

καθὼς καὶ στὴν δ. Ἀλεξία Παπαντωνίου γιὰ τὴν ἀρχικὴ μετα-
γραφή τῆς ἀκολουθίας ἀπὸ τὸ χειρόγραφο.

Εὐχόμαστε ὅπως ὁ ἅγιος νεοϊερομάρτυς Λάζαρος πρεσβεύει
γιὰ ὅλους ὅσους συντέλεσαν στὴν παροῦσα ἔκδοσις πρὸς δόξα
καὶ ἔπαινο τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ καὶ τοῦ αὐτοῦ μάρτυρος· με-
τὶς πρεσβεῖες τοῦ ὁποῖου ὁ Θεὸς ἅς ἐλεήσει καὶ σώσει πάντας
ἡμᾶς· ἀμήν.

Μοναχὸς Παΐσιος Νεοσκητιώτης

νοῦ, Ἀναγνώσματα, Λιτή, Ἀπολυτίκιον, Καθίσματα β' Στιχολογίας καὶ μετὰ τὸν
Πολυέλεον, Ἰδιόμελον Πεντηκοστοῦ, Μεγαλυνάριον καὶ σὲ παράρτημα τροπάρια
διὰ τοὺς Αἴνους μετὰ δοξαστικοῦ.

(ἐκ τοῦ χφ. 797 τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπαιδίου ἔτους 1618)

Τοῖς ἐντευξομένοις ὁ γεγραφώς, χαίρειν!

Δοκεῖ δὲ τοῖς μὴ κεκαθαρμένοις ἀκριβῶς τὴν διάνοιαν, καὶ μηδοτιοῦν τὸν νοῦν τῇ ἀληθείᾳ προσέχουσι ἀπιστίαν τινά, περὶ τῆς ὁμοιότητος τῶν παρὰ τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ πως, τελεσιουργηθέντων θαυμάτων τοῖς μάρτυσιν, ἐπεισφέρεσθαι· κἂν τούτοις μάλιστα πιστευτέον τοὺς ἀριθλοτέρων διακειμένους, ὡς τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὸ παντοδύναμον τοῦ Θεοῦ τῇ ἐμφερείᾳ προσῆκον θαυμάζεσθαι· βουλόμενος γὰρ ὡς ἡμῶν ἐπιδεικνῦναι ὁ Κύριος τῆς τρισαριστείας ἐκατέρου μάλιστα τὸ ἐφάμιλλον, ὧδέ πως ἐπέχειργάσατο τὰ τεράστια.

Ἐπίγραμμα εἰς Μάρτυρας,
οὐ ἡ ἀκροστιχίς, «Συνεσίου».

Σύγγνωτε κάμοι μάρτυρες τοῦ Κυρίου,
Ἵμνεῖν ἀρίστως μηδὲ ὀλως κεκτημένω,
Νοεῖν γὰρ οὐκ ἴσχυσα καὶ γράφειν ἄλλως·
Ἔγνωτε καὶ τοῖς τῷ πόθῳ με προστρέχειν·
σφοδρῶς γὰρ εἶμι δυσμαθὴς ὡς οὐκ ἄλλος,
ἵνα προσάδω τῷ λόγῳ καὶ τῷ τρόπῳ,
ὅλως παρέξοι τοῦ δύνασθαι πνεύματος,
ἕμνους προσάξαι συντόμως σωτηρίου⁵.

---

5. Τὰ δύο αὐτὰ σημειώματα δὲν ἔχουν ἄμεση σχέση με τὸν νεομάρτυρα Λαζάρο, βρίσκονται ὅμως στὸ χφ ἀμέσως πρὶν τὴν ἀκολουθία του, εἶναι τοῦ ἰδίου συγγραφέως καὶ ἀναφέρονται σὲ ἀγίους καὶ μάρτυρες γενικά· γι' αὐτὸ θεωρήσαμε καλὸ νὰ τὰ παραθέσουμε.

(το κέρας δε δένει)· ἐξέβαβαίωσας πρὶν
 εὐδ' ἔπειτα, αὐτὸς γὰρ ἔλασεν τὸ σέγμα·
 ὁ αἴσιος· Ὁ δὲ βόθρας ἔρασε ἐξ
 κῆρξ' ἀπορροίας· ὁ πάλιν κρηταίω
 νήσασ· τὴν δεξιάν, τὴν νοσην, τὴν
 ἀριάν, τὸν πυρὸς, ἡ δὲ τὸ τοῦ χυμῶ
 ποσὶ ἀδελφοί· θῆσεν τὴν ἰσομορφίαν γὰρ
 (ἔρασε, σήμερον προσεσησ) ἡ δὲ πάλιν
 στούσας ἐπισημῶσ, ἵνα ὡς ἀνδραγαθῶν
 τὴν ἰσὺν δὲ ἀδελφῶν, τὴν ἰσὺν ἡ
 κρηταίω ἀνδρῶν· ἐν ἡ ἔπειτα τὸ σέγμα·
 κρηταίω φερεσασίωσ, ἡν ἡμεῖς ἔρασε
 τοῦ ἐν ἡσ, ἡ ἰσομορφίωσ ἔρασε, τοῦ
 ἔρασε τοῦ τοῦ ἡμεῖς ἔρασε ἡσ·
 κρηταίω τὸν ἔρασε ἐν ἡ ἡμεῖς·
 ἔρασε κρηταίω ἀνδρῶν τοῦ δὲ αἴσιου·
 ἔρασε ἐν ἡμεῖς ἡ ἡμεῖς ἔρασε ἡσ·
 Οὗτος ὁ δὲ κρηταίω ἔρασε, κρηταίω
 ἡσ ἡσ ἡσ ἡσ, ἡ ἡμεῖς ἡσ ἡσ ἡσ ἡσ·
 ἡ ἡμεῖς ἡσ ἡσ ἡσ ἡσ ἡσ ἡσ ἡσ,

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΛΑΖΑΡΟΥ

ΤΟΥ ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ ΑΘΛΗΣΑΝΤΟΣ

*Μηνί Φεβρουαρίῳ κγ' (23),
μνήμην ἄγομεν τοῦ ἐν ἀγίοις νεοῖερομάρτυρος Λαζάρου,
τοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσαντος.*

Ποίημα Δρ. Χαραλάμπους Μπούσια.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους δ'
καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Νεόφωτον ἄστρον τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίας, Λάζαρε, ἐν τοῖς
ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσι, πιστῶν ἐφώτισας, δήμους σῆ ἐνστάσει,
καὶ στεβῆρα ἀθλήσει σου, δι' ἧς στεφάνους νίκης ἀπέιληφας,
ἀφθίτου, ἐνδοξε, νεομάρτυς ἱερώτατε, εὐσέβειας ὑπέρφωτον πύρ-
σευμα.

ἑπτῶν ἱερέων καλλονή, ἀθλοφόρων σέμνωμα περιφανέ-
στατον, Λάζαρε, στερρὲ νεόαθλε, Μαντινείας γόνε, εὐθαλές,
Τριπόλεως, κιννάμωμον εὐῶδες καὶ ἥδιστον, νήσου τοῦ Πέλο-
πος, ἴον, πάντας εὐωδίασας, χριστονύμους εὐψύχῳ ἀθλήσει σου.

ἰσχύνας τῆς Ἄγαρ τοὺς υἱούς, σῆ ἀθλήσει, Λάζαρε, τοὺς
ἀπηνῶς παραδόντας σε, πῦρ εἰς τὸ βρόμιον, μάρτυς καρ-
τερόφρον, διὰ τὴν αγάπησιν Χριστοῦ τοῦ εὐϊλάτου Παντά-
νακτος, Ἀγγέλους ἠΰφρανας καὶ χορείας κατηγλάϊσας, εὐσεβούν-
των, τιμώντων τὴν μνήμην σου.

ἴπόμενον, τέκνον μου σεπτόν, τιμωρίαν πρόσκαιρον, καὶ τοῦ
πυρός τὰ ἐγκαύματα, ἵνα ὡς Ἀγγελος, σὺν Ἀγγέλων δήμοις,
Βασιλείαν ἄληκτον, κατακληρονομήσης, ἡ μήτηρ σου, ἔβοα,
Λάζαρε, ὅτε, μάρτυς, ἐθεάσατο, εἰς τὴν φλόγα πυρός σε καιό-
μενον.

Δόξα. Ἦχος β'.

ἴς φρύγανον καὶ καλάμη εἰς καμίνου τὸ πῦρ ἐρρίφθης τὸ
ἄσβεστον, Λάζαρε, ἱερέων εὐπρέπεια καὶ νεομαρτύρων καλ-
λώπισμα· ἀνελθὼν οὖν εἰς πόλου σκηνώματα καὶ σὺν Χρι-
στῷ ἀεὶ εὐφραϊνόμενος, ἀδιαλείπτως Αὐτῷ πρεσβεύεις, ἡμῶν κα-
ταςβέσαι παθῶν τὴν φλόγα καὶ ἀξιῶσαι σοὺς ὑμνηπόλους τῆς
ἀλήκτου ἀγαλλιάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

ἴην πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτηρ τοῦ Θεοῦ φύ-
λαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Α

άζαρε ἱερέ, νεομαρτύρων εὐχος, Ἀρκάδων κοσμιότης, καὶ πί-
στεως λαμπρότης, Χριστὸν ἡμῖν ἰλέωσαι.

Στίχος. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὠσει κέδρος ἢ ἐν τῷ Λι-
βάνῳ πληθυνθήσεται.

Β

ῥσβεσας τῆς φλογός, τὸ πῦρ ῥοαῖς αἱμάτων, μαρτυρικῶν σου,
μάκαρ, Τριπόλεως κοσμῆτορ, στεφανηφόρε Λάζαρε.

Στίχος. Οἱ ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσι-
οί Σου ἀγαλλιάσονται.

Χ

αῖροις, τῶν νεαυγῶν, μαρτύρων ὠραιότης καὶ Μαντινείας νέε,
διάκοσμε, ἀπίστους, ὁ καταισχύνας, Λάζαρε.

Δόξα. Τριαδικόν. Ὅμοιον.

Δ

όξα Σοι, ὁ Θεός, Τριάς ὑπεραγία, τοῦ μάρτυρος Λαζάρου, τοῦ
νέου ἀριστέως, Τριπόλεως ἀγλάισμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ

αῖρε, Μῆτερ Θεοῦ, μαρτύρων ὠραιότης, καὶ ἀθλοφόρων κλέ-
ος, αἰεὶ ἢ δεομένη, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ Τόκου σου.

Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον,
τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν
τοῦ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα,
ἰστώμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος πλ. δ'. ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.
Ἐκ τοῦ χειρογράφου.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, πῶς ἀθλοφόρον Θεός, ἱερέα τὸν
Λάζαρον, ἐν τοῖς ἄθλοις ἔδειξε, τροπαιοῦχον ἀκρότατον· καὶ
γὰρ ἀγγέλοις φιλοτιμούμενος, καὶ ἐξ ἀνθρώπων δοξολογού-
μενος, ὃ θαῦμα μέγιστον, πῶς φαιδρῶς δεδόξασται δι' οὗ σατάν,
πέπτωκεν ὁ κάκιστος, Χριστοῦ νικήσαντος.

Ε ῥκος εὐσεβείας πέφυκας, καὶ ἱερέων κανῶν, ἱερῶν ἱερώτατε,
τῶν μαρτύρων Λάζαρε· ἀξιάγαστον ἔπαινον, παρὰ ἀνθρώ-
πων, δικαίως ἔλαβες, ὡς ἐν ἀγίοις μεγαλυνόμενος· ὃ τρισμα-
κάριστε, ὄντως διὰ θαύματος ἔργα τὰ σά, ἅπαντες δοξάζομεν,
ὡς εὐσεβέστατα.

Α ἄγγελος ὠφθης οὐράνιος, μαρτυρικῶ τῷ χορῷ, παμμακάριστε
Λάζαρε, καθαρὸν γενόμενος, ἐνδιαίτημα Πνεύματος, μετὰ
μαρτύρων συνευφραϊνόμενος, μετὰ ἀγγέλων Θεῷ ἐνούμενος·
ὃ θεῖε Λάζαρε, ποίησον πρεσβείαν σου δι' ἧς Θεός, ρύσεται τῶν
θλίψεων ἡμᾶς ἀλάστορος.

Ἔτερα. Ὅμοια.

Ποίημα Δρ. Χαραλάμπους Μπούσια.

Μάρτυς εὐκλεές, νεόαθλε, τῆς Μαντινείας πυρσέ, τηλαυγές
καὶ φρυκτώρημα, θεαυγές Τριπόλεως, ιερώτατε Λάζαρε, ὁ
πορφυρώσας ποδήρη αἵμασιν, ιερωσύνης τῆς σῆς καὶ πάντι-
μον, στέφος δεξάμενος, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίσαντος, ὑπὲρ ἡμῶν,
ἐκδυσώπει πάντοτε Αὐτόν, αὐοίδιμε.

Χαῖρε, νεομάρτυς ἄριστε, ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ιερεύσας ὡς
ἄγγελος, φωτοφόρος, Λάζαρε, καὶ ἀθλήσας ὡς ἄσαρκος, ἐν
τῇ Τριπόλει, θεοειδέστατε, Πελοποννήσου λαμπρὸν ἐκβά-
στημα ὄθεν τὴν μνήμην σου, τὴν λαμπρὰν καὶ πάμφωτον, φαι-
δραῖς ὤδαῖς, καὶ εὐήχοις ἄσμασι, πανηγυρίζομεν.

Φλόγα τοῦ πυρὸς κατέσβεσας, ῥοαῖς αἱμάτων τῶν σῶν, ἀθλο-
φόρε ἀήττητε, τοῦ σταδίου πρώταθλε, ιερώτατε Λάζαρε,
ὄθεν λευίτην, Χριστοῦ ὡς ἔνθεον, καὶ ἀριστερά στερῆρας ἀθλή-
σεως, σὲ μεγαλύνοντες, τὰς θερμὰς δεήσεις σου πρὸς τὸν Χρι-
στόν, πόθῳ ἐκδεχόμεθα, τὸν πανεύριλον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐκ τοῦ χειρογράφου.

Κὸν καθαρῶς καὶ ἀνδρικῶς διδάξαντα, περὶ Τριάδος ἀδελφοί,
Πατὴρ Ὡσὺ καὶ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς αὐτῶν μιᾶς φύσεώς
τε, καὶ τῶν τριῶν ὑποστάσεων, τυραννούντων καὶ κρατού-
ντων ἐνώπιον μηδὲν ἀναστειλάμενον, ἀλλὰ τρανῶς δογματίσα-
ντα, τὸν ἐν ἱερεῦσι κάλλιστον, δεῦτε εὐφημήσωμεν Λάζαρον τὸν
θαυμάσιον μάρτυρα· οὗτος γὰρ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καὶ πίστεως,
πολλὰς βασάνους καὶ κολάσεις, τῶν δεινῶν καθυπέμεινε θλίψε-
ων, ἀτεράμων οἰά περ καὶ στῦλος ἀκράδαντος· ἐφ' οἷς παρὰ τοῦ
ἀθλοθέτου Θεοῦ, λαμπρῶς καὶ κατ' ἀξίαν ἐστεφάνωται. Διὸ πά-
τερ, ἱερομάρτυρων καὶ θαυμασίων, ἀκρότατε Λάζαρε, μὴ παύση
ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύειν πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ἐβασιλεύς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίας, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ Ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτετε· Μητρὲς ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας
καὶ τὰ Ἀναγνώματα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ' 10-19)

Ἰκούε, υἱέ, καὶ δέξαι ἐμοὺς λόγους καὶ πληθυνθήσεται ἔτι ζωῆς σου, ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου· ὁδοὺς γὰρ σοφίας διδάσκω σε, ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς. Ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεταιί σου τὰ διαβήματα, ἐὰν δὲ τρέχῃς οὐ κοπιάσεις. Ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας, μὴ ἀφῆς, ἀλλὰ φύλαξον αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωὴν σου. Ὅδοὺς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς, μηδὲ ζηλώσης ὁδοὺς παρανόμων ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ, ἔκκλινον δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ παράλλαξον. Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσουσιν, ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν, ἀφήρηται ὁ ὕπνος αὐτῶν καὶ οὐ κοιμῶνται· οἶδε γὰρ σιτοῦνται σῖτα ἀσεβείας, οἴνω δὲ παρανόμῳ μεθύσκονται. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι, προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν, ἕως κατορθώση ἡ ἡμέρα· αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί, οὐκ οἶδασι πῶς προσκόπτουσιν.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. α' 1 -10)

Ἰγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ ζητήσατε αὐτὸν ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χω-

ρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει ἄφρονας. Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέω ἁμαρτίας· ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας καὶ οὐκ ἀθώσσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθῆς καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστής· ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γινώσιν ἔχει φωνῆς. Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ παροδεύσῃ αὐτὸν ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Ἐν γὰρ διαβουλίαις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἤξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ· ὅτι οὗς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν

Ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.
Ποίημα Δρ. Χαραλάμπους Μπούσια.

Ἦχος α΄.

Ἐϋτε, Ἀρκάδων φιλέορτων ὁ δῆμος καὶ φιλομαρτύρων Πελοποννησίων ἢ ὁμήγουρις συνελθόντες σήμερον, πνευματικοῖς ἐν ἄσμασι τιμήσωμεν, Λάζαρον τὸν νεολαμπῆ καὶ ἀήττητον ἱερομάρτυρα οὗτος γὰρ ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις, θριαμβεύσας τῆς Ἄγαρ τὰ ἔκγονα καὶ σβέσας δύναμιν πυρός, αὐτοῦ αἱμάτων ρείθροις, μαρτυρικῶν ἤξιώθη στεφάνων καὶ νῦν Χριστῷ συναγαλλόμενος, καὶ Ἀγγέλων συγχορευῶν δῆμοις, ἀσιγήτως πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν τιμώντων αὐτοῦ τὸ μαρτύριον.

Ἦχος β΄.

Μαντινείας τὸ ἱερώτατον βλάστημα καὶ εὐσέβειας τὴν εὐθυτενῆ κυπάρισσον, Λάζαρον τὸν νέον ἱερομάρτυρα, ὡς πιστεως ἀδιάσειστον θεμέλιον, τιμήσωμεν ἐν κατανύξει ψυχῆς αὐτῷ βοῶντες· ὁ τοῦ μαρτυρίου ὁμόζηλος τῶν τριῶν ἐν καμίνῳ Παίδων, καὶ τῶν πάλαι μαρτύρων ἰσοστάσιος καὶ ἰσότημος, μὴ διαλίπης Χριστὸν ἡμῖν ἰλεούμενος, τοῖς ἑορτάζουσι πίστει τὴν θεῖαν σου ἄθλησιν.

Ἦχος γ΄.

Ἐϋτε πιστοί, Λάζαρον τὸν νέον ἱερομάρτυρα, οὗ θεῖον φῶς κατηύγασεν αὐτοῦ τὸ μαρτυρικὸν σκῆνος, μελιρρύτοις ἐν ὕμνοις μακαρίσωμεν· οὗτος γὰρ διασκεδάσας τὴν σκοτόμαιναν, τῆς τῶν ἀπίστων ἀπάτης, φωτὶ τῆς αὐτοῦ εὐσεβείας καὶ χριστομιμήτου πολιτείας, κατεφώτισε χριστωνύμων τοὺς δῆμους· διὸ καὶ οὐρανοπολίτης γενόμενος, χάριν εἴληφε Κυρίῳ πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν τιμώντων ἐκθύμωσ αὐτοῦ τὸ μαρτύριον.

Ἦχος δ'.

Μαρτύρων τῶν πάλαι ἀκολουθήσας τρίβοις, δεσμὰ καὶ ἄλυσιν καὶ πυρὸς ὑπέμεινας τὴν ἔκκαυσιν, ἀνδρικῶ φρονήματι ἐν ἐσχάτοις χρόνοις, ἱερόαθλε Λάζαρε· ὄθεν τῆς θείας αἴγλης ἀπολαύων ἐν οὐρανόις σκηνώμασι, καὶ ἀθλοφόρων συγχορευῶν τάγμασι, μὴ διαλίπης Κυρίου δεόμενος, ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Ἠγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν τὸ ἀνδρικόν σου ἐν τῷ σταδίῳ φρόνημα, θειότατε Λάζαρε, καὶ τὴν στάσιν σου ἐνώπιον τῶν ἀπίστων, καὶ πυρὸς ἐν μέσῳ, νεολαμπὲς τῆς Ἐκκλησίας ἐκπύρσευμα· ὄθεν πάντες σὺν αὐτοῖς ὑμνοῦντές σου τὰ παλαιίσματα καὶ τὴν ὑπὸ σοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, τοῦ Κυρίου λαμπρὰν ἐξύμνησιν, τὰς ἀδιάλειπτους σου εὐχὰς αἰτούμεθα πρὸς βίον κρείττονα.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἐκ τοῦ χειρογράφου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἦν Λάζαρον πάντες οἱ πιστοί, τὸν ἱερομάρτυρα, δεῦτε ἀξίως τιμήσωμεν καὶ γὰρ κατήσχυνεν, ἐν τοῖς μαρτυρίοις, κάκιστον τὸν δράκοντα, καὶ πάντας ἐναντίους τῆς πίστεως· διὸ νῦν πρέσβευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἦ ροσδράμωμεν πάντες ἀδελφοί, εἰς τὴν μνήμην σήμερον, θείου Λαζάρου τοῦ μάρτυρος, εἰσηλθε γὰρ αὐτός, τοῦ πυρὸς εἰς μέσον καὶ ἐντὸς καιόμενος, τὸν Κύριον ἐξύμνει λαμπρότατα· Χριστῷ ἐπρέσβευε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Ἦ ὁ θεῖον ὡς ἄσπετον τὸ φῶς, οὐρανόθεν ἤστραψε, καὶ ἐπὶ σὲ καταβέβηκεν· ἠνοίγησαν σαφῶς, οὐρανῶν αἱ πύλαι, διὰ σε ὦ Λάζαρε, ζωῆς τῆς μακαρίας τετύχηκας· ὅθεν νῦν πρέσβευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ᾠχος πλ. β'.

Ἦ ἰς μὴ θαυμάση τὰς ἀριστείας σου, ἱερομαρτύρων θαυμάσιε Λάζαρε, τὰ δεσμά, τὴν ἄλυσιν, τὴν τῆς πυρκαϊᾶς καὶ φλογὸς ἔγκουσιν; ἄπερ ἀνδρικότατα, ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης ὑπέμεινας παναοίδιμε· διὸ νῦν ἐν οὐρανοῖς, μετὰ μαρτύρων καὶ ἀγγέλων τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τῆς θείας αὐτοῦ αἴγλης, ἐναργῶς καὶ ἀμέσως πληρούμενος, μὴ παύση ὑπὲρ ἡμῶν διηνεκῶς, πρεσβεύειν πρὸς Κύριον, τῶν κατὰ δύναμιν γεραιρόντων τὴν σεαυτοῦ μνήμην, ἱερομαρτύρων τρισμακάριε Λάζαρε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ ποιητῆς καὶ Λυτρωτῆς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρῶην κατάρτας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε. Διὸ σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε, τοῦ Ἀγγέλου· Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄπολυτίκιον.

Ποίημα Δρ. Χαραλάμπους Μπούσια.

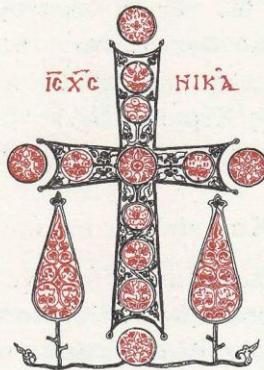
Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐρόαθλε μάρτυς Ὑψίστου, Λάζαρε, ὁ κατασβέσας καμίνου
τὸ πῦρ αἱμάτων ῥοαῖς, τῶν τιμίων σου ἐσχάτοις ἐν τοῖς ἔτε-
σιν, ὡς Μαντινείας φῶς λαμπρόν, καὶ Τριπόλεως φανόν,
ὑπέρφωτον σὲ τιμῶμεν, καὶ ἐκζητοῦμεν σὴν χάριν, οἱ ἐν πυρὶ
παθῶν καιόμενοι.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Χαίρε, πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, χαίρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν
προστρεχόντων εἰς σέ, χαίρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγα-
με, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύ-
ουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων
τὸν Τόκον σου.

Ἄπόλυσις.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν. Καθίσματα.

Ἐκ τοῦ χειρογράφου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Σῆρεά τὸν Λάζαρον εὐφημήσωμεν, τὸν διαυγέστατον πάντως, ἐν εὐσεβείᾳ ἡμῶν, ἀνδρικότατά σαφῶς καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον, τέλος καθεῖλε τὸν ἐχθρόν, ἐπελθόντα καθ' ἡμῶν, καὶ θάνατον ἐνεγκόντα· καὶ γὰρ ἤγειρε τοὺς ἐν πίστει, ἐν τῇ ἐνδόξῳ μαρτυρίᾳ αὐτοῦ.

Δόξα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Πελοπόννησος τανῦν ἀγαλλιάσθω καὶ χορευέτω ἐν αὐτῇ λαὸς Κυρίου· ὅτι κλάδος ἄριστος ἐξ αὐτῆς προῆλθε, ὁ Λάζαρος ἱερέων ὄντως λαμπρός· νενίκηκεν ἐν βασάνοις ὡς κραταῖός· ὃν καὶ βλέπων ὀδύρεται, ὁ τῶν δαιμόνων χορός, ἐκ πάντων ἀνυμνούμενον· χαίροις μάρτυς ὦ Λάζαρε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεοχαρίτῳττε Ἄγνη Εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι καὶ σὺν τοῖς Προφήταις, καὶ ἅπασιν τοῖς Ἁγίοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκατα-

παύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος⁶.

Μετὰ τὴν 6' Στιχολογίαν. Καθίσματα.

Ποίημα Δρ. Χαραλάμπους Μπούσια.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ως τρεῖς εἰς βρέμον πῦρ, Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, κατέσβεσας ὀρμήν, τῆς φλογὸς ὀχετοῖς σου, αἱμάτων, νεόαθλε, ἐν Τριπόλει, πανένδοξε, μάρτυς Λάζαρε, χοροῦ σεπτῶν ἱερέων, ὁ αἰδέσιμος, καὶ θείας πίστεως γέρας, Χριστοῦ πολυτίμητον.

Δόξα. Ὅμοιον.

Δεσμὰ καὶ φυλακὴν, καὶ ἀλύσεις εὐτόλμως, καὶ καύματα φλογός, καθυπέμεινας, μάρτυς, ἐτέρου ὡς πάσχοντος, ἐν Τριπόλει νεόαθλε, πάνυ Λάζαρε, σεπτῶν Χριστοῦ ἱερέων, ἐγκαλῶπισμα, καὶ στεφηφόρων ἀνδρείων, σταδίου διάκοσμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'πάκουσον ἡμῶν, σοῦ θερμῶς δεομένων, καὶ ῥῦσαι συμφορῶν, ἀλγεινῶν καὶ κινδύνων, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, παντευλόγητε Θεογεννήτορ Παρθένε, γένους πρέσβειρα, ἡμῶν βροτείου πρὸς Τόκον, τὸν σὸν πολυεύσπλαγχνον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Καθίσματα.

Ποίημα Δρ. Χαραλάμπους Μπούσια.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Αμπρῶς γεραίροντες, τὰς ἀριστείας σου, στερῆράν σου ἔνστασιν, δεσμὰ καὶ ἄλυσιν, καὶ ἀλγηδόνας ἐν πυρὶ ἐκκαύσεως σῆς τιμίας, μάρτυς ἱερόαθλε, καὶ καλλίνικε Λάζαρε, κλείσμα Τριπόλεως, καὶ Χριστοῦ θείας πίστεως, κοσμητορ νέε, σοῦ ἐκζητοῦμεν, θείας λιτὰς πρὸς τὸν Σωτῆρα.

6. Τὸ χφ δὲν παραθέτει Θεοτοκίον.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεϊσάν μου, ψυχὴν καταύγασον, φωτὶ τῆς χάριτος, τοῦ θείου Τόκου σου, ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου, ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς κρίσεως, καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι Χαίρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Οἱ Ἀναβαθμοί, το α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον. Ἦχος δ΄

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει
καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος. Οἱ ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.

Τὸ Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. 16΄ 8-12).
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ...
(ζήτει τῇ στ΄ Νοεμβρίου).

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Ποίημα Δρ. Χαραλάμπους Μπούσια.

Κὸν καταισχύναντα τιμία αὐτοῦ ἐνστάσει, Ἄγαρ τὰ ἔκγονα,
καὶ φωνῇ πεπαρρησιασμένη, Χριστὸν εὐθαρσῶς ὁμολογή-
σαντα, ἱερομάρτυρα Τριπόλεως, Λάζαρον τὸν Νέον, ὕμνοις
τιμήσωμεν, καὶ αὐτῷ ἐν κατανύξει εἰπωμεν· μὴ παύσῃ Χριστὸν
ἡμῖν ἰλεούμενος, τὸν φωτὶ ἀύλῳ καταυγάσαντά σου τὸ μαρτυ-
ρικὸν καὶ πολυάθλον σκῆνος, τοῖς ἐορτάζουσι πίστει τὴν θείαν
σου ἄθλησιν.

Ἄ. Ἰερεύς· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ς'.
καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς η'.

Ἄ. Κανὼν τῆς Θεοτόκου⁷.

Ἦ. Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄ. Εἰρμός.

« **Κ**ῆματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μω-
» σαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θά-
» λασσαν Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα
» τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα». (Δίς).

Καίρε κατάραι παλαιᾶς ἢ λύτρωσις, καὶ εὐλογίας πηγὴ χαῖ-
ρε ζωῆς Μήτηρ, Ἄδου ἢ καθαίρεισις, θανάτου ἢ ἀναίρεισις,
χαίρε λύσις τῆς λύπης, χαρᾶς χωρίον εὐρύχωρον. Χαίρε Θε-
οτόκε Πανύμνητε.

7. Τὸ χφ δὲν ἔχει Κανόνα τῆς Θεοτόκου.

Ράβδος ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, χαῖρε ἀμόλυντε· χαῖρε βλαστῶ ῥάβδου, τῆς Ἀαρωνίτιδος, διαγραφεῖσα πρότερον, μυστικῶς καὶ βαθέως, ὡς γὰρ ἐκείνη τὰ κάρυα, οὕτω τὸν Χριστὸν σὺ ἐξήνθησας.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς Πανάμωμε, ὁ τῆς κοιλίας σου, δι' οὗ βροτοὶ πάντες, τῆς ἀρᾶς ἐλύθημεν· εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα, πάντων τῶν βρωτῶν τὸ διάσωσμα.

Ως Θεοῦ Μήτηρ παρρήσιαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ Λόγον, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύση, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου ἐκ τοῦ χειρογράφου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
«Συνέσιμος Λάζαρον ὑμνεῖ Κυρίου»⁸.

ῬΩδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Κὺν ἀρχαγγέλοις καὶ ἀγγέλοις Κύριε, μετὰ μαρτύρων φαιδρῶς, καὶ Χερουβὶμ πάντων, συνετάξω Λάζαρον, ἱερομάρτυν ἄριστον, διὰ σὲ ἐκκαέντα, πυρὸς ὑπέρτερον ἔδειξας, ὕμνον σοὶ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Υπὲρ Χριστοῦ τοὺς αἰκισμοὺς ὑπέμεινας, θαυματουργῶν καρτερῶς, ἐν τῇ πυρᾷ ὤφθης, τροπαιοῦχος ἄριστος, ὡς καθελὼν τὸν δράκοντα, οὐρανῶν πεπτωκότα, πολλοὺς εἰς πίστιν προσήνεγκας, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντας.

8. Ἡ ἀκροστιχίδα τοῦ κανόνα φθάνει μόνο μέχρι τὴν ἡ' ὥδη, ὅπου ὑπάρχει καὶ ἀντιμετάθεσις τροπαρίων. Στὸν κανόνα ἔγιναν καὶ κάποιες μικροδιορθώσεις χάριν τοῦ μέτρου.

Νῦν σοι προσάγω ἱκεσίαν Λάζαρε, ἐκλιπαρῶν ἀληθῶς, τῶν χαλεπῶν πάντων, ἀνδρικῶς ἐλκύσειας, καὶ καταβάλοις δράκοντα, εἰς τοῦ Ἄδου πυθμένα, κἀμὲ ἐλεύθερον δείξειας, αἶνον τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Θεοτοκίον.

Θ᾽ν τοῖς δεινοῖς προσκαρτερῶν ὁ ἄθλιος, τὴν Παναγίαν, πρὸς σέ, ὀλοσχερῶς τρέχω, καὶ βοῶ καὶ δέομαι, μὴ με παρίδης Δέσποινα, τὸν πολλοῖς πεπτωκότα, αἰσχρὸν κακοῦργον διάσωσον, ρῦσαί με Παρθένε κραυγάζοντα.

Καταβασία.

Α᾽νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθῆσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἔσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

ᾠδὴ γʹ.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός.

« **Θ**᾽στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ
» τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ,
» τῶν ἐντολῶν σου στήριζον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος
» μόνε φιλάνθρωπε». (Δίς).

Α᾽πειρογάμως ἐκ Πατρός, τὸν πρὸ αἰῶνων ἀφράστως, ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα Παρθένε, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, ἐν ἑκατέρᾳ φύσει, τέλειον οὐ διαιρούμενον.

Ρ᾽άβδον βλαστήσασαν Χριστόν, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, καὶ χρυσοῦν θυμιατήριον πάντες, σὲ γινώσκομεν Ἄγνη, θείας οὐσίας φέρουσαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Κόρη, ἄνθρακα θεοχαρίτῳτε.

Κωτηριώδους δι' ἡμᾶς, τοῦ Λόγου οἰκονομίας, φωτεινὴ σὺ Μητροπάρθενε πύλη, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς· σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, τὴν νοητὴν ἀκτίνα, τῆς ὑπερθέου θεότητος.

Κ'πὶ τὴν ἄχραντον νηδύν, ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, σοῦ κατέβη ὁ Θεός μου Παρθένε, καὶ ἐδρόσισεν ἡμᾶς, τοὺς ἐκτακέντας καύσωνι, τῆς ἀμαρτίας δρόσω, φιλανθρωπίας καὶ χάριτος.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Κὺ τῷ Θεῷ ἀνακραθεῖς, τῇ σταθηρᾷ διανοίᾳ, σεαυτὸν τῇ εὐσεβείᾳ ἐδράσας, ἐν τοῖς μάρτυσι φαιδρῶς, τῆς ἐκκλησίας ἔστηκας, Θεὸν ὕμνων γνησίως, ἅγιον μόνον φιλάνθρωπον.

Κὺν τοῖς χοροῖς τῶν προφητῶν, ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, καὶ μαρτύρων καὶ δικαίων ἀπάντων, συνευφραίνῃ μυστικῶς, ἐν οὐρανοῖς ὦ Λάζαρε· ὅθεν θερμῶς δὴ πάντες, ὕμνους φαιδρῶς σοι προσφέρομεν.

Κ'να εὐφράνης εὐσεβεῖς, καὶ τῶν μαρτύρων χορείας, ἐν ὁδῷ τοῦ μαρτυρίου ἐπέστης, καὶ βεβαίως καὶ φαιδρῶς, τὰ εὐσεβείας ἔδειξας· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλη, πίστις ἀγία θαυμάσιε.

Θεοτοκίον.

Κ' τῶν ἀπάντων ποιητής, δημιουργὸς καὶ Θεός μου, ἐκ σοῦ γὰρ παρθενομητορ ἐτέχθη, τῆς ἀγνῆς περιστερᾶς, ὑπὲρ τὴν φύσιν ἄπασαν· διὸ βοῶ σοι κράζων, σώσοις με μόνῃ Πανύμνητε.

Καταβασία.

Κοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ἐκ τοῦ χειρογράφου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κὼν Ἁγίων ὁ χορός, τὸν σὸν ἀγῶνα θεωρῶν, ὡς νικήσαντα λαμπρῶς, τὴν τῶν δαιμόνων στρατιάν, ἐν τῇ λαμπρᾷ τε καὶ θείᾳ σου καρτερίᾳ· ὅτε τὰς βασάνους ὑπέμεινας, ὄλος εὐφροσύνης πεπλήρωται· καὶ μαρτυρεῖ ἡ φαῦσις κατελθοῦσα, τρισὶ νυξὶ διαυγάζουσα· θεόθεν ἦλθε, καὶ μετὰ τοῦτο, πάλιν δὴ ἐπανῆλθεν.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, τὸν ποιητὴν μου καὶ Θεόν, ἐλευθερίαν μοι παρέξον Θεομητορ, πάσης προσβολῆς, πολεμήτορος, πάντων τῶν δεινῶν ἐνοχλούντων με· ἐκλιπαρῶ μηδέποτε ἐλλείπτῃς, τὴν σὴν βοήθειαν δοῦναί μοι· καὶ γὰρ ἰσχύεις νῦν ὑπὲρ πάντα, ὅσα θέλοις Παρθένε.

ᾠδὴ δ'.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός.

« **Κ**ύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικὸς κόλπος μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, ἄββακούμ σοι κραυγάζω, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε». (Δίς).

Κὼν ἀληθῆς, τῆς σωτηρίας ὑπόθεσις, Θεομητορ, μόνη ἐχρημάτισας, τῷ Ποιητῇ καὶ Δημιουργῷ, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων, αἱμάτων σάρκα δανείσασα· δι' ἧς αἰ τοῦ θανάτου, συνετριβήσαν πύλαι, καὶ ζωὴ τοῖς ἀνθρώποις δεδώρηται.

Θ ἐδὲν ἐκ σοῦ, τὸν σαρκωθέντα δυσώπησον, τὸν ἀτρέπτως, ὃ ἦν διαμείναντα, καὶ φυσικῶς, ἴσον τῷ Πατρὶ, καὶ σοὶ τῇ τεκούσῃ, γενόμενον ὁμοούσιον, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει δωρήσασθαι.

Κὺ τῶν βροτῶν, δόξα καὶ κλέος καὶ καύχημα, καὶ Ἀγγέλων, στέφος καὶ διάδημα· διὸ ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, μίαν Ἐκκλησίαν, στησάμενοι παναρμόνιον, τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν· χαῖρε Δέσποινα κόσμου· χαῖρε πάντων ἀνθρώπων βοήθεια.

Νεοθαλής, ἀθανασίας Παράδεισος, καὶ ὠραῖος, ὄντως ἀναδέδειξαι, ξύλον ζωῆς, ἐν σοὶ φυτευθέν, θεαρχικωτάτως, κυφοροῦσα καὶ τίκτουσα, τὸ πᾶσιν ἀποστάζον, ζωηφόρους ἐλπίδας, τοῖς πιστῶς Θεοτόκον φρονοῦσί σε.

Τοῦ Ἁγίου. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Κὺ ἱερεὺς Λάζαρε, σὺ καὶ ἐν μάρτυσι, σὺ ἀγίοις, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ θεϊκὸς νόμος μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν θρησκείαν βεβαιωσάμενος· διὸ σὺν τοῖς προφήταις, ἀποστόλοις ἀγίοις, τὸν Σωτῆρα δοξάζεις γηθόμενος.

Λόγον Θεοῦ Λάζαρε, λίαν ἠγάπησας· σὺ τῇ πίστει, πρόφρων ἀφικόμενος, ἐπὶ φλογός, ἔψαλλες τρανῶς, τὴν πυρκαϊᾶν τῶν βασάνων μὴ δειματούμενος· καὶ μείνας ἐν τῇ θλίψει, τὸν Θεάνθρωπον Λόγον, τὸν σταυρῷ ὑψωθέντα ἐδόξασας.

Ἄλλον Χριστὸς Λάζαρον, σὲ ἐπεδείξατο· σὺ τὰς θλίψεις μᾶλλον ἐκαρτέρησας, ἐν τῇ φλογί, ἔνεκα Χριστοῦ, τὴν τοῦ Παραδείσου τὴν φαῦσιν διανοούμενος· Ἐπέβης τῇ καμίνῳ, διὰ ἄφθαρτον δόξαν, τῶν πρὶν ἠτοιμασμένων, ὦ Λάζαρε.

Θεοτοκίον.

Κάλη δεινῶν ἔχει με, λίαν κρατούμενον ὦ Παρθένε, σώσεις με τὸν δείλαιον, ἐκ χαλεπῶν, σπλάχνοις, οἰκτιρμῶν, τὴν ἐσχατιάν μου τῶν πόνων ἀνατινάξασα· ποιήσεις με ἐν τάχει, τῶν ἀπειρῶν κακῶν μου, τὸν νῦν κεκρατημένον, ἐλεύθερον.

Καταβασία.

Ἦν ἀνεξιχνίαστον θειάν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥδὴ ε'.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός.

« **Κ**ίνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον; καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον »
« **Κ**άλλ' ἐπιστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, »
« τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι ». (Δίς).

Ὡς χαρὰν συλλαβοῦσα, χαῖρε ὑπεράμωμε, χαῖρε ὑπέραγνε· χαῖρε τῆς ἀγνείας, πορφυρόχροον ἄνθος ἡδύπνοον· χαῖρε παρθενίας, κοκκοβαφές ἐρυθρὸν ῥόδον, καὶ Θεοῦ τὸ εὐῶδες ὄσφράδιον.

Ἦληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε Πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσιν οὐσίαις, θελητικαῖς αὐτεξουσίαις, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Τρατηγίαι τῶν ἄνω, Πάναγνε δυνάμεων σὲ μακαρίζουσι, γενεαὶ δὲ πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων ἀξίως δοξάζουσι· διὰ σοῦ γὰρ μόνης, οἱ ἐπὶ γῆς τοῖς οὐρανίοις, συναφθέντες ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου.

Φωτεινήν σε νεφέλην, φέρουσαν τὸν ἄδυτον ἥλιον Δέσποινα, οἱ βροτοὶ εἰδότες, ἀνυμνοῦμεν καὶ πόθῳ γεραίρομεν· τὴν γὰρ ἁμαρτίαν, τὴν ἐν Ἀδὰμ ἁμαυρωθεῖσαν, ἀνεμόρφωσας θεΐαις λαμπρότησι.

Τοῦ Ἀγίου. *Ἵνα τί με ἀπώσω.*

Απὸ βρέφους ποθήσας, μόνην τὴν εὐσέβειαν ὁ θεῖος Λάζαρος, τὴν τοῦ διαβόλου, καθυβρίζει παγκάκιστον αἵρεσιν· καὶ φαιδρῶς προσῆλθεν, ἐν τῇ φλογὶ τῇ καιομένῃ, τῶν δεινῶν μηδὲ ἐν λογιζόμενος.

Πᾶσι πισθεὶς κατὰ κόρρη, ἀπὸ τῶν ἐχόντων σε δεινῶς κρατούμενον, εἰς τὸ πῦρ ἐδόθη, τὸ παμφάγον καὶ δρόσου ἀλλότριον· ἀλλ' ἐλθὼν Δεσπότης, πρὸς τὴν χορείαν τῶν μακάρων, τὴν ψυχὴν σου κατεύθυνε Λάζαρε.

Θῆντις ὠφθης γενναῖος, κατὰ τῶν κρατούντων σε δεινῶν ὦ Λάζαρε, ἐν τοῖς μαρτυρίοις, τὸ παράπαν μηδὲν συστελλόμενος· ἀλλ' ἀνῆλθες ἄνω, πρὸς τὸν χορὸν τῶν ἀρχαγγέλων, μακαρίαν ζωὴν κληρωσάμενος.

Θεοτοκίον.

Νῦν πανάχραντε Κόρη, ἔξελε τῶν θλίψεων δεινῆς κολάσεως, καὶ διόρθωσόν με, τὸν ἀνάπλεον σκότους ποντούμενον· καὶ ἐπιστρεψόν με, πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν μακαρίαν, τῶν σωζομένων Δέσποινα δέομαι.

Καταβασία.

Σῆς ἕστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεΐᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ᾠδὴ ε΄.
Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός.

« **Κ**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ
» βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα,
» καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου». (Δίς).

Κυρίαν σε τοῦ παντός, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· τὸν ὄντως
ὄντα Θεόν, ἀρρήτως γὰρ τέτοκας, τὸν πάντα ποιήσαντα, καὶ
διακρατοῦντα, καὶ συνέχοντα Πανάμωμε.

Θεὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, ἐπέγνωμεν Θεονύμφευτε, ὃν ἐξιλέωσαι
νῦν, ὡς πάντα ἰσχύουσα, τοῖς πίστει κραυγάζουσι, δωρηθῆ-
ναι λύσιν, τῶν πταισμάτων Παναμώμητε.

Κλησίς σου ἀληθῶς, ψυχῶν ὑπάρχει καθάρσιον, καὶ ῥυπα-
ρῶν λογισμῶν, ἐστὶν ἐλατήριον, καὶ φυγαδευτήριον, πονηρῶν
πνευμάτων, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ασμάτων ἄσμα σὺ εἶ, θεοχαρίτῳτε Δέσποινα, Ἀγγέλων ἢ
χαρμονῆ, βροτῶν ἢ ἀνάπλασις, Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, σεσω-
ματωμένον, τὸν τὰς φύσεις μεταλλάττοντα.

Τοῦ Ἁγίου. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Υπάρχων ὡς ἀληθῶς, δικαίων ὄντως ὁ Λάζαρος, ἐκ τοῦ βυ-
θοῦ τῶν κακῶν, πολλοὺς ἀνηγάγετο· πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν,
ἐπακούσατέ μου, ἐκτρανοῦντος τὴν εὐσέβειαν.

Μαρτύρων ὄντως στερρός, ἐφάνη δίκαιος Λάζαρος, καὶ κρα-
ταιὸς ἀνδρικῶς, κινδύνους ὑπέμεινεν· πρὸς Ὑψιστον ἔκρα-
ζεν, ἀνελθῶν ἐνθέως, οὐρανόσις πρὸς τοὺς μάρτυρας.

Ν οῦν τε καὶ λόγον ψυχὴν, κεκαθαρμένος ὁ Λάζαρος, ἐκ τῶν τοῦ βίου κακῶν, ἐξήρηται ῥάδιον, ἀπάρας πρὸς Ὑψιστον, ἐν μοναῖς Ἀγίων, ἀυλιζόμενος αἰώνια.

Θεοτοκίον.

Ε ἴν θρόνῳ τῷ τοῦ Θεοῦ, παρισταμένη Θεόνυμφε, τῶν χαλεπῶν προσβολῶν, ἐξάρπασον δέομαι· πρὸς σὲ νῦν προσέρχομαι· καὶ διέγειρόν με, ὦ Πανύμνητε Κυρία μου.

Καταβασία.

Τ ἦν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον.

Ἐκ τοῦ χειρογράφου.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις.

Τ οῖς τῶν δογμάτων σου λόγοις ὦ Λάζαρε, τοὺς ἐναντίους τελείως νενίκηκας· Θεός σοι τὸ κράτος δεδώρηται, καὶ ἐβεβαίωσας πίστιν ἐν ἅπασιν· αὐτὸς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

Ὁ Οἶκος.

Θ εὐσεβείας ἐραστῆς καὶ κῆρυξ διαπρύσιος, ὁ πάντων καταφρονήσας τῶν δεσμῶν, τῶν μαστίγων, τῶν ἀπειλῶν, τοῦ πυρός, ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης, ἀδελφοί, θεῖος τῶν ἱερομαρτύρων Λάζαρος, σήμερον προσκαλεῖται ἡμᾶς πανδαισίαν συστησάμενος, τρανῶς ἀνακηρύττων τὴν Ἀγίαν Τριάδα Θεὸν εἶναι, τυράννων καὶ κρατούντων ἐνώπιον· ἐν ᾧ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Συναξάριον.

Μηνὶ Φεβρουαρίῳ κγ', Μνήμην ἄγομεν
τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νέου Ἱερομάρτυρος Λαζάρου,
τοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μαρτυρήσαντος ἐν Τριπόλει.

*Καίουσι τὸν Λάζαρον ἐν τῇ καμίνῳ,
ὄχλος κρατούντων εἵνεκεν τοῦ Δεσπότητος.
Λάζαρον εἰκάδι ἡδὲ τρίτῃ φλογὶ μάρτυρα καῦσαν.*

Ἑπόμνημα-Βίος.

Ὁ ὁθαυμάσιος Λάζαρος, καὶ ὄντως τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ ἱερεὺς, ἤκμασε μὲν ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς Ἁγαρ τυράννων. Πατρίδα δὲ ἔσχεν κώμην τινὰ Ἑδροπολιτικὴν ὀνομαζομένην, ἐντὸς τῆς ποτὲ ἐπιφανοῦς Πελοποννήσου. Πατὴρ μὲν αὐτῷ Νικόλαος, μήτηρ δὲ Ἀλεξάνδρα, οἵτινες γεννήσαντες αὐτὸν καὶ θαυμασίως ἐν ἀρετῇ καὶ νοθεσίᾳ Κυρίου ἀναθρέψαντες καὶ τὰ τῆς εὐσεβείας ἀκριβῶς αὐτὸν ἐκδιδάξαντες, τέλειον εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἐλθεῖν αὐτὸν ἐποίησαντο. Οὗτος δὲ ἱερεὺς γενόμενος, τοὺς μὲν εὐσεβῶς ζῶντας ἐδίδασκε, τοῖς δὲ ἀδικεῖν προελομένοις ἀντίλεγεν, ὥστε μὴ τοὺς πτωχοὺς ἀδικεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον βοηθεῖν καὶ ἀντέχεσθαι.

Ἦν δέ τις τῶν ἀδικούντων διαφερόντως ἐν αὐτῇ τῇ κώμῃ, Σελέτος τοῦνομα, ὃς ἔργον εἶχε καθ' ἐκάστην ἀδικεῖν ἅπαντας ἀδιὰλειπτον. Τούτῳ δὲ τῷ Σελέτῳ ὁ ἱερεὺς καὶ ὄντως ἱερὸς Λάζαρος ἦν διηνεκῶς νοθετῶν τε καὶ διδάσκων, καὶ διαφερόντως ἀντιλέγων ὡς ἔοικε, μὴ ἀδικεῖν. Τοῦτον δὲ τὸν Σελέτον οἱ κρατοῦντες, διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ ἀδικίαν, τῷ θανάτῳ παραδιδόναι ἠβουλήθησαν· οὗτος δὲ τὸν θάνατον δεδοικῶς καὶ ἵνα τούτου ἀπαλλαγῇ τὸν Χριστὸν ἐξωμόσατο.

Γενόμενος οὖν ὡς οἱ ἐκ τῆς Ἁγαρ καὶ τοῦ κινδύνου ἀπαλλαγείς, μετὰ γε καὶ τῶν κρατούντων ἠβουλήθη, καὶ τὸν παπα-Λάζαρον ποιήσασθαι τὸν Χριστὸν ἐξομῶσαι. Κἂν τούτοις οὖν ὄντων τῶν πραγμάτων, μυρίας συκοφαντίας κατ' αὐτοῦ πλέξαντες, ἐπὶ τὸ δικαστήριον καθείλκυσαν, τοιαύτην συκοφαντίαν φέροντες, ὡς περὶ τοῦ Σελέτου εἰπόντα, ὅτι ὡσπερ τὸ πρότερον ἦν τὰ τοῦ διαβόλου

ἔργα ποιῶν, οὕτω καὶ νῦν τὰ τοιαῦτα πράττει. Ἐν τούτοις δὲ ὄντι τῷ μάρτυρι εἶπον αὐτῷ οἱ ἐξ Ἰαγαρ, «Δεῦρο γενοῦ μεθ' ἡμῶν τε καὶ καθ' ἡμᾶς, τὴν ἡμετέραν θρησκείαν πρεσβεύων, ὃ παπα-Λάζαρε, καὶ ποιήσομέν σε εὐδαίμονα. Ἄν δ' ἀπειθῆς φανείης καὶ μὴ βουλόμενος ἡμῖν ὑπακοῦσαι, πείση μέγιστα τε καὶ κάκιστα παρ' ἡμῶν, οἷα οὐδεὶς πώποτε πέπονθεν».

Ὁ δ' ἅγιος τὸ παράπαν μὴ ἑαυτὸν ἐκδοῦς ὑπακοῦσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τάναντία κατὰ τούτων φθνεγζάμενος ἦν καὶ τῆς ἑαυτῶν θρησκείας, εὐσεβείας τε πέρι καὶ ἀσεβείας καὶ ἄλλων ὅσων μυρίων ἐτύγχανε διαλεγόμενος, ἐν οἷς ἔδειξεν ἀμυήτους τὸ σύνολον καὶ μὴ γινώσκοντας. Τὸ δὲ μετὰ ταῦτα τί; Ἡ κατ' αὐτοῦ ψῆφος ἀπεφάνθη· καὶ ἦν ἰδεῖν τὸν ἅγιον μυρίας κολάσεις καὶ τιμωρίας ὑπομένοντα, δεσμούς, μάστιγας, φυλακάς, στρεβλώσεις, τμήσεις μελῶν, αἰκισμούς καὶ ἄλλα μύρια τῶν δεινῶν. Τέλος τῆ πυρκαϊᾶ ἀνηλεῶς καὶ θηριωδῶς, μεγίστη οὖση, παραδιδόασιν.

Ἐν πᾶσι τούτοις, ἦν ὁ ἅγιος πρὸς τὸν Θεὸν ἔχων νοῦν, ψυχὴν καὶ διάνοιαν προσευχόμενος, «Κύριε» λέγων, «ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, νοητὰ τε καὶ αἰσθητὰ, ὁ τῆ ἀφάτῳ σου φιλανθρωπία καὶ ἀπείρῳ σου χρηστότητι, κατελθὼν εἰς τὴν γῆν ἄνθρωπος γενόμενος, σταυρωθεὶς καὶ ταφείς ὑπὲρ ἡμῶν, ἐξελὼν τε τοῦ ἄδου τὸν Ἀδάμ παγγενῆ καὶ τῶν δεσμῶν ἐλευθερώσας, Αὐτὸς ἐπάκουσον κάμου Κύριε καὶ μὴ ἐγκαταλίπης με, ἀλλὰ πρόσδεξαι κάμῃ ὡς θυσίαν ἐνώπιόν Σου. Καὶ τοὺς τὰ ἐμὰ εἰς μνήμην καὶ τιμὴν ἄγοντας ἐλεήσεις ἂν Δέσποτα καὶ τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν τούτοις δωρήσεις». Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ ἐπεστήριζεν αὐτὸν λέγουσα, «ὑπόμεινον, ὦ υἱέ μου, τὴν τοῦ πυρὸς τιμωρίαν πρόσκαιρον, ἵνα μετὰ μαρτύρων, ἀγγέλων, ἀρχαγγέλων, προφητῶν καὶ πάντων ἁγίων τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν κληρονομήσεις αἰώνιον».

Ἐν τούτοις οὖν, ἡ μὲν κάμιнос εἶχε τὸν ἅγιον ὑπὸ τῆς φλογὸς περιεχόμενον καὶ καιόμενον· ἡ δὲ μακαρία αὐτοῦ ψυχὴ μετὰ ἀγγέλων εἰς οὐρανοὺς ἀνήλθε πρὸς Χριστὸν τὸν ποθοῦμενον. Οἱ δὲ παριστάμενοι πανημέριον καύσαντες καὶ ὡς κόνιν καὶ ἄσβεστον τὰ τούτου λείψανα διὰ πυρκαϊᾶς ποιησάμενοι ἐάσαντες ᾤχοντο· πνεῦμα δὲ θεῖον καὶ φῶς ἄσπετον ἐξ οὐρανῶν κατελθόν, πρώτην δευτέραν καὶ τρίτην διόλου τῶν νυκτῶν ἐπὶ τὸν ἅγιον καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ τοὺς ἄθλους διεδέξατο, εἰς ἐκπληξιν ἅπαντας καὶ φόβον

οὐ τὸν τυχόντα, τοὺς ἑωρακότας ἔφερον. Οἱ δὲ ἑωρακότες καὶ μαρτυροῦντες, οὐ μόνον τῶν εὐσεβῶν ἦσαν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκ τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἰουδαίων ἐξ ὧν καὶ ἡ μαρτυρία, ὡς ἐναντίων ὄντων, ἔχει βεβαιότερον.

Μετὰ δὲ ταῦτα τινὲς τῶν εὐσεβῶν, τὰ ἑαυτοῦ λείψανα καὶ τὴν κόνιν συλλεξάμενοι ἔλαβον, οὐκ ὀλίγας ἰάσεις δι' αὐτῶν τοῖς ὀψωδηποτοῦν ἐνοχλουμένοις δωρησάμενοι· καὶ ἔτι δὲ διὰ θαύματος τὰ ἑαυτοῦ ἄγονται εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ καὶ τοῦ αὐτοῦ Μάρτυρος· οὗ ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλεήσοι καὶ σώσοι ἡμᾶς, ἀμήν.

Ῥοδὴ ζ'.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός.

« **Θ**εοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ
» τοῦτο οἱ Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν
» λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν». (Δίς).

Κίων πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως τῶν Βασιλέων Χριστοῦ, περὶ ἧς ἐλαλήθη, δεδοξασμένα χαίρει Θεόνυμφε. Χαίρει ἡ κλίμαξ δι' ἧς μεταβαίνομεν, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ζωήν.

Κυρίαν σε Δέσποιναν, καὶ Θεοτόκον πάντες δοξάζομεν· διὰ σοῦ γὰρ ὁ Πλάστης, τὴν σωτηρίαν τῇ φύσει πάσῃ σαφῶς ἐβράβευσε· καὶ διὰ τοῦτο συμφώνως κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καλάτιον ἔμψυχον, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ Πανύμνητε· Χαίρει στάμνε τὸ μάννα, ἐν τῇ γαστρὶ σου, θείως βαστάσασα, τὸ διατρέφον τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η ἡ μόνη ἀπειρανδρος, ἡ μόνη ἄφθορος χαίρε Δέσποινα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ· ἡ παιδοτόκος καὶ ἀπειρόγαμος· τὸ ξένον χαίρε καὶ φρικτὸν μυστήριον· χαίρε Ἀγγέλων τρυφή καὶ τῶν ἀνθρώπων χαρά.

Τοῦ Ἁγίου: Θεοῦ συγκατάβασιν.

Κ ἴδου σοι δεδώρηται, τὴν χάριν πάντως ἐν εὐσεβείᾳ Χριστός· διὰ τοῦτο ἐτέρπου, ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ νοί, ὡς παρὰ δαίσιω χορεύων ἐπέψαλες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κ υρίως ἐπέφανε, σοὶ Πνεῦμα θεῖον ἐν τῇ καμίνῳ φαιδρῶς· ἐπὶ τούτῳ οἱ πάντες, ἑωρακότες ἐπευφημοῦσι Θεόν· ὡς ἐπὶ θάμβους τερπόμενοι ἔμελλον· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υ ἠνοῦμεν σε Δέσποτα, διὰ τὴν χάριν ἣν ἀνεδείξω ἡμῖν, ἐπὶ τούτῳ τῷ μάρτυρι, τῷ Λαζάρῳ ἐν εὐφροσύνῃ τρανώς, εὐχαριστοῦντες κραυγάζομεν πάντοτε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Π ἡμάτων ἀκήκοας, παρὰ ἀγγέλου Θεοκῆτορ ἀγνή, εὐαγγέλια φέροντος, εὐχομένη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ· ὡς ἐπὶ τούτοις θαυμάζουσα ἔμελες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

Θ ἕκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄.
Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός.

« **Ἐ**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας». (Δίς).

Ἄλογον Θεοῦ τὸν ἀναρχον, καὶ Πατρὶ συννοούμενον, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, Πατρικῶ βουλήματι, τὸ πᾶν συστησάμενον, θεοπρεπῶς γεγέννηκας, σάρκα γεγονότα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, διό σε Θεοτόκον, ὀρθοδόξως φρονοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁὐρανομήκη κλίμακα, νοητὴν σε γινώσκομεν, δι' ἧς καταβάς, μετὰ σαρκὸς ὁ Ὑψιστος, ἀνθρώποις ὠμίλησε, καὶ ταπεινοὺς ἀνύψωσε, πρὸς τὴν ὑψηλὴν, τῶν οὐρανῶν πολιτείαν· ἐντεῦθεν ἀνωτέρα, οὐρανῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ πάντων ποιημάτων, κηρύττομέν σε Κόρη.

Ἐρωτέρα πέφνησας, Θεοτόκε Πανάμωμε, τῆς ὑπερκοσμίου, τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ἐκετικῶς βοῶμέν σοι, Θεοτόκε Πανύμνητε, μετὰ τῶν ἀπείρων, νοερῶν Δυνάμεων, Μαρτύρων Ὁσίων τε, καὶ Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ποιήσον πρεσβεΐαν, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει, ἐνθέως μελωδούντων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ο ἑ τῶν μαρτύρων Λάζαρος, τῶν ἀγγέλων ὁμόσκηνος, ὑπὸ τῶν κρατιούντων ἀπηνῶς ἐγκέκαυται· δυνάμεως κρείττονος παρὰ Κυρίου οὗτος τυχών, τοῖς τῶν εὐσεβῶν καὶ ἱερῶν ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υ πὸ τυράννων Ἁγιε, τῶν κρατούντων ὦ Λάζαρε, ὑπὲρ εὐσεβείας ἀλγεινῶς πεπαιδευσαι, δυνάμει δὲ Πνεύματος περιεγένου τούτων σφοδρῶς· τῷ τρισσοφεγγεῖ Δημιουργῷ ἀνεβόας· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ν ὦν πεπορθῶς προσέρχομαι, τῶν μαρτύρων ὦ Λάζαρε, σοὶ τῷ εὐσεβοῦντι, ὡς θερμῶς προσπίπτω δέ· δυνάμει σου δράσειας περισωθῆναί με τῶν δεινῶν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀναμέλπειν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σ ἄδου βοῶμεν Δέσποινα, κραυγάζοντες σὺν δάκρυσιν, τοὺς κεκακωμένους κραταιῶς ἐλέησον· ἰσχύϊ σου κρείττονι, ὡς σωζομένους τούτους ποιῆς, τὸν Δημιουργὸν καὶ ποιητὴν ἀνυμνοῦντας· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τ αἶδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.
Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός.

« **Κ**ἔστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ
» **Κ**πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ
» **Κ**ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχία μεγαλύνουσι».
(Δίς).

Κὸν θρόνον τοῦ Δεσπότη τοῦ ὑψηλόν, τὴν καθέδραν Χριστοῦ
τὴν περίδοξον, τὸν εὐαγῆ, θάλαμον τὸν πάγχρυσον ἱερόν, τὸ
Θεοδόχον τέμενος, τὴν παντοβασίλισσα Μαριάμ, τὴν δόξαν
τῶν Ἀγγέλων, βροτῶν τὴν σωτηρίαν, πάντες πιστοὶ ἀνευφημή-
σωμεν.

Κὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητὴν, συλλαβοῦσα Παρθένε
ἐκύησας· καὶ νῦν ἰδοῦ, οἷά περ Βασίλισσα δεξιᾷ, τούτου
Ἀγνή παρίστασαι· ὅθεν δυσωπῶ σε ἀριστεράς, μερίδος λύ-
τρωσαί με, ἐν ᾧρᾳ τῆ τῆς δίκης, καὶ δεξιοῖς προβάτοις σύνταξον.

Κωτήριος γενοῦ μοι πύργος Ἀγνή, τῶν δαιμόνων ἀπείργων
τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσο-
βῶν· καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόρρω ἀπελεύνων καὶ κα-
θαρὰν, διδοὺς ἐλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν
παρεχόμενος.

Κωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ Λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίω-
σον, ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε παισμάτων μου τὰς σειράς, ταῖς
σαῖς πρεσβείαις λύουσα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὺ κατορθοῖς,
ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι
ἀσύγκριτον.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἦ ὑφράνθη ἱερέων κλεινὸς χορός, εὐσεβέων ἀπάντων ὁ σύλλογος· ὅτι αὐτὸς ὤφθη ἐν τοῖς μάρτυσιν ἀγλαός· καὶ ἡ ψυχὴ σου γέγονεν, ὡς ἐκλαμπροτάτη ἐν οὐρανοῖς, καὶ νῦν μετὰ μαρτύρων, ἀγγέλων καὶ ἀγίων, ἐν οὐρανοῖς ἐπευφραίνεται.

Ἦ φάνης ἀνδρικώτατα καρτερός, ἐν ἀγῶσι θαυμάσιε Λάζαρε· ὅθεν στερρῶς, ὤφθη ἐν τῇ πάλῃ ὑπερνικῶν· καὶ ἡ ἰσχὺς σου γέγονεν ὡς ἰσχυροτέρα τῶν δυσμενῶν· διόπερ ὦ γενναῖε, οἱ πάντες εὐσεβέων, τὴν καρτερίαν σου θαυμάζουσι.

Ἦ νέστηκε μαρτύρων ἡ στρατιά, ἐν τοῖς σοῖς μαρτυρίοις ὦ Λάζαρε· ὅθεν σαφῶς, ὤφθη σὺν ἀγγέλοις χαρμονικῶς, ἐν εὐφροσύνῃ φέρουσα θεῖαν ὑμνωδίαν πρὸς τὸν Θεόν. Διὸ σὲ ὦ τρισμάκαρ, ἡμᾶς τοὺς ὑμνητάς σου, μὴ γοῦν παρίδης, ἱκετεύομεν.

Θεοτοκίον.

Ἦ νέλαβες Παρθένε θεοπρεπῶς, τὸν συνεχόντα πάντα τὰ πέ-
ρατα· ὅτι αὐτός, ὤφθη ἐν τῷ κόσμῳ σωματικῶς, οὗ ἡ ἰσχὺς ἐγένετο, κατὰ τῶν πνευμάτων τῶν πονηρῶν· διό σε Θεοτό-
κε, πάντες ἐκλιπαροῦμεν, μὴ διαλίπης κινδυνεύοντας.

Καταβασία.

Ἦ πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάρι-
στε, Θεοτόκε Ἄγνη Ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. *Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.*

Τὸν μάρτυρα τὸν Λάζαρον, συνέλθωμεν ὑμνήσοντες· τὴν τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου, ἀγίαν σάρκωσιν ὄντως, εἰς ἅπαντας ἐκήρυξε, φαιδρῶς τε καθωδήγησε· καὶ πάντας ἐπεστήριξε, Τριάδα σέβειν ἀγίαν, ὡς ἄριστον εὐσεβεία.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ὃν ἐσωμάτωσεν, ἡ Θεοτόκος Δέσποινα, βαστάζουσα ἐν ἀγκάλαις, πρεσβευτικῶς ἀνεβόα· ἐπεὶ, σπλαγχνὸν γλυκύτατον, ἠυδόκησας Μητέρα σου, γενέσθαι με τὴν δούλην σου, τοὺς εἰς ἐμὲ προσφυγόντας, τῆς σῆς ἀξίωσον δόξης⁹.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Σαχηρὰ Προσόμοια.

Ἐκ τοῦ χειρογράφου.

Ἦχος α'. *Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*

Τὸν ἐκ Θεοῦ φωτισθέντα, τὸν θεῖον Λάζαρον, λαμπρῶς ἐπὶ τυράννων, μαρτυρήσαντα ὄντως, Τριάδα τὴν ἀγίαν Θεὸν ἀληθῆ, τὸν καθαρῶς ἐπαθλήσαντα, εἰς οὐρανοὺς ἀναβάντα, λίαν λαμπρῶς, ἐπαξίως εὐφημήσωμεν. (δίς)

Τῶν ἱερέων μαρτύρων, οἱ προϊστάμενοι, λαμπρῶς καὶ χαρμῶσύνως, συναγάλλονται πάντες, τῷ Μάρτυρι Λαζάρῳ· στερρῶς γὰρ αὐτὸς ὑπὲρ τῆς πίστεως ἤθλησε, κατ' ἐναντίων τὰ πάντα κατορθωκῶς, νῦν ἐν μάρτυσι συνάδεται.

9. Στὸ χφ δὲν ὑπάρχει Θεοτοκίον γιὰ τὸ Ἐξαποστειλάριον· τὸ παρὸν ποίημα Ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου.

Κὶν τοῖς σταδίοις ἐφάνης, λαμπρὸς ὡς Λάζαρε, φαιδρὸς νεομαρτύρων ἱερέων ἐνθέων, ἐν Πνεύματι προέγνων Θεοῦ ἀληθῶς, τῆς εὐσεβείας τὰ δόγματα. Ἐν οὐρανοῖς νῦν μετέστης χαρμονικῶς, ἐπαξίως ἀγαλλόμενος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Κὶτε ἐπὶ βασάνοις καὶ μάστιξι δεινῶς αἰκίζόμενος, ὑπῆρχες ἀνδρικώτατα προσκαρτερῶν, ἱερομαρτύρων θαυμάσιε Λάζαρε, τότε οἱ μὲν δαίμονες τὴν κατ' αὐτῶν ἤτταν φέρειν μὴ δύναμενοι, γοερῶς ὀλοφυρῶμενοι ὦλοντο, οἱ δὲ τῶν μαρτύρων καὶ ἀγγέλων χοροὶ καὶ πάντων ἀγίων, ἡδέως ὕμνους τῷ Θεῷ προσέφερον, εὐφραίνόμενοι τῇ ἀθλήσει, σοῦ τοῦ ἱερομάρτυρος· τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπελθὼν σεαυτὸν ἐπεσκίασε· ἡ δὲ τῶν εὐσεβούντων ὁμήγυρις τερπομένη ποικίλας ψδὰς τῷ Θεῷ προσέπεμπον, σοῦ ἕνεκα ἀδιάλειπτον. Ἄλλ' οὖν ὡς τῶν ἱερομαρτύρων ἀκρότατε, μὴ παύση πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σε ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἁθλοφόρου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Δοξολογία μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου,
ἡ Ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις.**

Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου, ψδὴ γ' καὶ ζ'.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Τιμόθεον β' Ἐπιστολῆς Παύλου. (Κεφ. β' 1-10).

(ζήτει Ὀκτωβρίου κστ')

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ...

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ιε' 17 - ιστ' 2).

(ζήτει Ὀκτωβρίου κστ', εἰς τὸν Ὅρθρον)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν...

Μεγαλυνάριον.

Ποίημα Δρ. Χαραλάμπους Μπούσια.

Χαίροις, ἱερόαθλε θαυμαστέ, ἄρτι ἐν Τριπόλει κατασβέσας
πυρὸς ὀρμὴν, καὶ αἰσχύναν στίφη ἀπίστων παρῆρησία, τῇ σῇ
στερῆᾶ, μαρτύρων κλείσμα, Λάζαρε.

Κοινωνικόν.

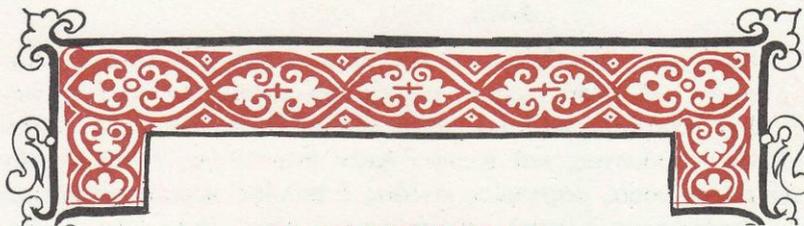
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Δίστιχον

τοῦ ποιήσαντος καὶ γράψαντος.

Λάζαρον ἐνθάδε Συνέσιος μελέεσσιν ἐφύμνει.

Δέχνησο ἀθλοφόρων τλήμονος ἱκεσίην.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ποίημα Δρ. Χαραλάμπους Μπούσια.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Νεομάρτυρος Λαζάρου
(διὰ τοὺς Αἶνους).

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Φανέ Τριπόλεως νέε, φωσφόρε Λάζαρε, Πελοποννήσου πλάτη,
ἀστραπαῖς τῶν σῶν ἄθλων, καὶ καύσεως ἀκτίσι σου ἀλγει-
νῆς, ὁ φωτίσας, ἀπέλασον, τῶν χαμαιζήλων σκοτίαν ἡμῶν
παθῶν, καὶ τὴν ζόφωσιν τῶν θλίψεων.

Ἰγὰρ υἱὼν ὑπομείνας, στυγνῶν μαρτύριον, τῆς Μαντινείας
γόνε, ἐν Τριπόλει ἀρτίως, καὶ ὄνομα προφέρων τὸ ἱερόν, τοῦ
Χριστοῦ Παντοκράτορος, πυρὸς κατέσβεσας φλόγα, ταῖς
σαῖς ῥοαῖς, τῶν αἱμάτων, μάρτυς Λάζαρε.

Ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, ἀνεζωγράφησας, πάλαι μαρτύ-
ρων ἄθλους, ἐν Τριπόλει δεικνύων, τὴν δύναμιν ψυχῆς σου,
περιφανὲς καὶ σεπτὲ ἱερόαθλε, καὶ ὅτι Κύριος σήμερον ὁ
αὐτός, ὥσπερ χθές, τρισμάκαρ Λάζαρε.

Ἦν σὴν πανέορτον μνήμην, πανηγυρίζοντες, Πελοποννήσου
εὐχος, καὶ Τριπόλεως στέμμα, ἀθλήσεως στερβῶς σου καὶ
παμφαοῦς, κατορθώματα μέλλομεν, δι' ὧν πολίτης ἐδείχθης
τῶν οὐρανῶν, Ἱερεῦ Ὑψίστου, Λάζαρε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε πιστοὶ προσδράμωμεν σήμερον, τὴν μνήμην τελέσαι, Λαζάρου τοῦ νέου ἱερομάρτυρος, τοῦ τροπώσαντος ἀπίστων ἄρτι τυράννων τὰ συστήματα· οὗτος γὰρ πυρὸς εἰς τὸ μέσον εἰσῆλθε γηθόμενος, καὶ Κυρίου ἡμῶν θαρσαλέως τὸ ὑπὲρ πᾶν κηρύττων ὄνομα, μαρτυρίου στέφος ἀπέιληφε χρυσόπλοκον· καὶ νῦν στεφηφόρος Χριστῷ παριστάμενος, ἀδιαλείπτως Αὐτῷ προσεύει, εἰρήνην τῇ οἰκουμένη δωρήσασθαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθέने, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

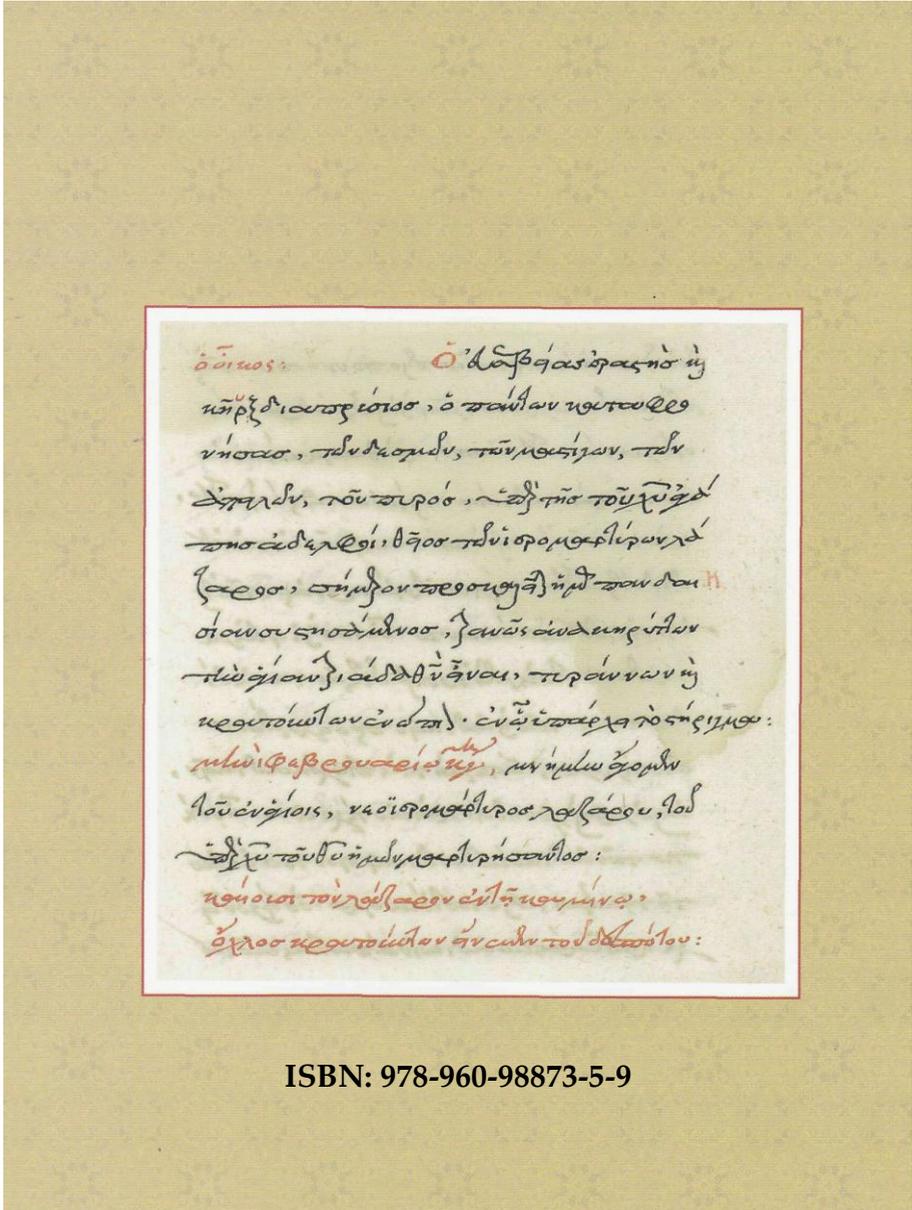
Δίστιχον.

Παΐσιου χάριν Νεοσκητιώτου,
εὐσταλῆ Λάζαρον ἦσε Χαραλάμπης.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ
Τῷ ΜΟΝῶ ΑΛΗΘΙΝῶ ΘΕῶ ΗΜΩΝ

ὁ οἶκος. Ὁ δαβθῆας ἄρασις ἢ
κῆρξιδιουσιόισο, ὁ πῶλαν κωταρεο
νῆσσα, τῶν δασιμν, τῶν μεσιγαν, τῶν
ἀραρν, τῶν πυρό, ἕξ τῆς τοῦ χυθῆ
πποσῖδελεί, θῆσο τῶν ἰομοφίρυν λῆ
λαρο, σῆμρον πεσοιγητῆ ἢ πῶν δαυ. **||**
στοιουσισοδῆλνοσ, ἰαωῆσ σῶδα κη ἴπλν
πῶ γῆσιω, ἰαδῶ θῆ ἴνα, τῶν ἰν νν ἢ
κωτοῦ ἰαν σῶ δῶπ. σῶ ἴπα ἕα τὸ σῆμμο.
μῆνι φεβουαεί σῶ, ἰν ἡμῶ γορν
ἴου σῆσι, κῶ ἰομοφίρνοσ λαβῆσο, ἴοδ
ἕξ τῆ τοῦ θῆ μν κωφίρῆσ σῶλοσ.
κῶ ἰοι τὸν ἴο σῶ σῶν σῶ ἴο σῶ μῆν σῶ.
ἴο σῶ κωτοῦ ἰαν σῶ σῶν τῶ δῶ σῶ ἴο.

ISBN: 978-960-98873-5-9